کوچنی شاهزاده

(کیسه)

ژباړن: محمد طاهر کانې

۱۳۸۱ ل. ل کال

Ketabton.com

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچنی شاهزاده

د لیکوال له انځورونو سره

لیکوال: انتوان دي سینت اېکزوپیري

ژباړن: محمد طاهر کاني

(c) ketabton.com: The Digital Library

د لوی او ښښونکي خدای (ج) په نامه

د کتاب پېژندنه

د کتاب نوم: کوچنی شاهزاده

لیکوال: انتوان دي سینت اېکزوپیري

ژباړن: محمد طاهر کانی

کمپیوټرچارې: افغان دوست

چاپشمېر: **۵۰۰ ټوکه**

چاپکال: ۱۳۸۱ل/۲۰۰۲ ز کال

چاپځی: مسکو-روسیه

چاپوار: لومړی

خپروونکی: ژباړن

مننه او یادونه: په روسیه کې د روښانفکري ملي دموکراتیک نهضت د انسجام له کومېټې څخه د زړه له کومي مننه کوم چې د دې کتاب د چاپ مالي لګښت يې کړی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

د هېواد هغو ټولو ګلالیو ماشومانو ته چې د جګړې لامله يې د ټولو بې برخيو توپان ته غېږه ورکړې ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژباړن یادښت

درنو لوستونکیو.

کوچنی شاهزاده د پرانسي لیکوال، شاعر او پیلوټ «انتوان دي سینت اېکزیوپیري» تر ټولو ډېر نامتو ښښير دی. دا له‌آره یو استعاري او کنایه يي ناول دی، چې لومړی ځل د ۱۹۴۳زېږدي کال د اپرېل پر ۶ په نیویارک کې چاپ شوی وو. په ښښیر کې راغلي انځورونه پخپله لیکوال کښلي چې د دې کتاب په څېر یې اوڅارتیا په برخه شوې ده. ارزښتناکه خبره دا چې دا یوازې تش انځورونه نه دي، بلکې په ټوله کې د ښښیر اورگانیکي برخه جوړوي. په ښښیر کې پخپله لیکوال او د ښښیر اتلان (کرکټرونه) د دغو انځورونو یادونه کوي او پر هغوی ان بحث کوي.

لیکوال «اېکزیوپیري» دا ناول هغه مهال ولیکه چې دی د امریکا متحدو ایالتونو په نیویارک کې اوسېده، له همدې لامله لومړی ځل په انگرېزي ژبه په امریکا کې چاپ شو. یوازې تر دویمې نړیوالې جگړې وروسته پر ۱۹۴۶ ز کال په پرانسه کې چاپ شو.

د ناول موضوع داسې ده چې یو پیلوټ د الوتکې د خرابۍ لامله دې ته اړوزي چې د اپریکا (افریقا) د لویې صحرا په دښته کې الوتکه کېنوي، هلته له یو غیرعادي او عجیب انسان، کوچني هلک، کوچني شاهزاده سره مخامخېږي، چې له بل B-۶۱۲ شمېرې گرزنده ستورگي (استېرویډ) څخه راغلی وي. کوچنی شاهزاده په ځمکه کې د هغو پېښو او ماجراوو په اړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کیسه کوي چې دی ورسره مخ شوی، د هغه هېښنده گلاب په اړه، چې ده په خپل گرزنده ستورگي کې پرې ایښی، په ستورگي کې د خپل ژوند په اړه، چې درې اورشنیدي غرونه او گلاب پکې دي، په اړه بیان کوي. دی خپل وخت په خپل ستورگي کې د نظم په راوستلو، د «اډانسونیا ډیجیتاټا» ونو د کوچنیو تېغونو او نیالگیو، چې تل ډېرې رېښې ځغلوي او ټول گرزنده ستوری نیسي، په خشاوه کولو تېروي. د کوچني شاهزاده د لمرلوېدل (غروب) سیل کول ډېر خوښیږي او په خپل گرزنده ستوري کې دی کولای شي په ورځ کې یې څو ځلي ووینی. کوچنی شاهزاده یوه ورځ الوزي او غواړي چې د پېنیې (کایناتو) نور ځایونه وگوري، ویې پېژني او ویې څېړي. دی څو نورو گرزنده ستورگیو ته د ورتگ پر مهال له گڼ شمېر هېښنده لویانو سره مخامخېږي، لکه له پاچا سره، چې داسې ورته ښکاري، چې د ټولو ستوریو اداره په خپل لاس کې لري، له عزت غوښتونکي او شهرت غوښتونکي سره، چې غواړي شاوخوا ټول چاپېریال او خلک پر ده خوشاله شي او ده ته خوشالي څرگنده کړي، له نېشه یي سره، چې د دې لپاره څښل کوي چې خپل شرم او خجالت هېر کړي، له معامله گر سره، چې تل ستوري شمېري او فکر کوي چې دی د ډېری ستورو خاوند دی او غواړي نور ستوري هم رانیسي، له څراغ بلوونکي سره چې خپلې خبرې او ژمنې ته ژمن دی، هره دقیقه څراغ بلوي او بېرته یې مړ کوي، له جغرافیه پوه سره، چې د سیلانیانو او گرزندویانو کیسې په کتاب کې لیکي، خو پخپله هېڅ مهال هېڅ لوري ته مساپرت نه کوي. د جغرافیه پوه په سلا کوچنی شاهزاده ځمکې ته ځي او

(c) ketabton.com: The Digital Library

هلته سربېره پر هغه پیلوټ، چې الوتکه یې خرابه شوې، له نورو کرکټرونو سره مخامخېږي، له هغوی سره خبرې کوي او نور ډېر مهم څیزونه پېژني.

په نښير کې د کوچني شاهزاده څېره تر ډېره بریده اوتوبیوگرافیکي ده، مانا دا چې الهام یې لیکوال له خپل کوچنیتوبه اخیستی او داسې ښودل شوی چې دا کوچنیتوب د عمر په شمېر د لوی لیکوال او پیلوټ له شخصیت څخه جلا شوی دی. لیکوال د کوچني شاهزاده کرکټر په خپل ځان کې په مړه کېدونکي کوچني «تونیو» پسې له خپگانه اخیستی، هغه «تونیو» چې د نېستمن شوې نجیب زاده کورنۍ له کرېږې څخه دی او په کورنۍ کې یې لومړی د زېړېخونو سرو وېښتانو په خاطر «د لمر پاچا» په نامه یاد کړی وو، خو په کالج کې یې د په خوب کې گرزېدونکي (ویده گرزېدونکي) نوم ورکړی، ځکه دا عادت یې درلود چې په ډېر ځنډ سره به یې په هسک کې ستورو ته کتل. پخپله د «کوچني شاهزاده» ژبنی ترکیب د لیکوال په «د انسانانو ځمکه» نښير کې هم لیدل کېږي.

د خرځښه، هیجان راوستونکي او ژړوونکي گلاب نمونه هم ښه څرگنده ده. دا بې له شکه د لیکوال «اېکزیوپیري» مېرمن «کونسوېلو» وه چې له لاتیني امریکا څخه وه او ملگرو یې «د سلوادور کوچنی اورشیندی غر» نوم پرې اېښی وو.

په نښير کې گیدړ د دوستۍ او ژمن ملگري د سېمبول په ډول ښودل شوی؛ گلاب د مینې د سېمبول په ډول. گیدړ کوچني شاهزاده ته ژمنه (وفاداري) ورزده کوي او دا ورزده کوي چې انسان د خپلو ټولو هغه چا په وړاندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پازوال دی چې ده ته ګران دي، ده ته نږدې دي او د پازوالۍ (مسوولیتې) احساس د نه هېرولو لوست ورکوي.

یوه بله خبره چې د یادولو وړ ده، هغه دا چې لیکوال د ګیدړ غوږونه ډېر اوږده کښلي، دا له دې کبله چې ده د ګیدړو د هغه ډول انځورنه کړې چې د اپریکا (افریقا) د شمالي سیمې د صحرا په لویه دښته کې اوسي، غوږونه یې ډېر اوږده او د (Fennec fox) په نامه یادیږي. اېکزیوپیري چې کله په مراکش کې پوځي دنده سرته رسوله نو همدا ډول یوه ګیدړه یې روږدې کړې وه. په ښنبیر کې دا ژوی د ګیدړ یانې نرینه جنس په ډول، خو څو ځایه بیا د ګیدړې په ډول راغلی چې زه یې هم په لامل نه یم پوه شوی، چې دا کومه تېروتنه ده او که په لوی لاس دا کار شوی.

په نړۍ کې د کوچني شاهزاده د ښنبیر د چاپ په اړه باید وویل شي چې تر ۲۰۱۱ ز کاله دا ښنبیر د نړۍ پر ۱۸۰ ژبو ژباړل شوی. په چین کې تر ۳۰ ځلي ډېر او په کوریا کې هم تر ۲۰ ځلي زیات چاپ شوی دی. پر ۲۰۱۱ ز کال په نړۍ کې د کوچني شاهزاده ټولیز چاپشمېر تر ۸۰ میلیونو ټوکو واوښت.

د دې ښنبیر دا پښتو ژباړه پر ۱۳۸۱ ل (۲۰۰۲ ز) کال ترسره شوې او پر هماغه کال د روسیې په پلازمېنه مسکو کې چاپ شوی دی. لکه څنګه چې ما هغه مهال کمپیوټري اسانتیاوې نه درلودې، نو کمپوز یې د افغان دوست په نامه یو روسي استاد ترسره کړی وو او له ما سره یې کومه کاپي هم پاتې نه وه؛ له دې کبله یې دا بربښنایي بڼه ما له سره له هماغه چاپي ځېل څخه کمپوز کړه او ځینې ښویدنې چې هغه مهال په چاپ کې تېرې شوې وې، هغه مې هم د

(c) ketabton.com: The Digital Library

شونتیا تر بریده ورسمې کړې. هغه مهال پرې ما کومه سریزه هم نه وه کښلې.
په دې سریزه کې له روسي او انګلیسي بربښنایي پوهنغونډونو څخه کار
اخیستل شوی دی. دا دی کوچنی شاهزاده د ټولو مینه والو لوست ته وړاندې
کیږي. خدای دې وکړي چې د ټولو لپاره په زړه پورې وي.

محمد طاهر کاښی

روسیه-وولګینسکي

د ۱۳۹۴ لمریز کال د مرغومي ۱۵

د ۲۰۱۲ زیږدي کال د جنوري ۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

لومړی برخه

کله چې زه شپږکلن وم، د «رښتینو کیسو» په نامه کتاب کې، چې د هغو ځنګلونو په اړه پکې کیسې راغلې وې چې چا لا لاس نه وو ور وړی، ما یوه ورځ هېښنده انځور ولید. په انځور کې یو ډېر لوی مار (بوا) وو چې یو داړونکی ژوی یې تېراوه، یانې چې خوړ یې. هغه انځور دا دی:

په دغه کتاب کې داسې راغلي وو: «مار خپل ښکار نه ژويي، همداسې بشپړ يې تېروي. تر دې وروسته مار نه شي کولای چې ځان وښوروي او شپږ میاشتې پرله پسې ویده وي، تر څو چې خواړه هضم کړي.»

ما د ځنګله د ژوند د ټولو پېښو په اړه ډېر فکر کاوه او ما هم په رنګه وچکښ (پېنسل) خپل لومړنی انځور وکیښ. دا زما لومړی شمېره انځور وو. هغه انځور دا دی:

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما خپل انځور لويانو ته وښود او له هغوی نه مې وپوښتل چې زما انځور د دوی لپاره ډاروونکی نه دی؟

هغوی زما د پوښتنې په ځواب کې وويل چې ايا د شاپو خولۍ هم ډاروونکې وي؟ هغوی زما له خبرې سره مخالفت وښود.

دا خو له آره خولۍ نه وه. دا د بوا مار وو چې پيل يې تېر کړی وو او په خېټه کې يې پروت وو. بيا نو ما دغه لوی مار دننه خوا نه رسم کړ، د دې لپاره چې لويان پرې پوه شي. د هغوی لپاره اړينه ده چې هر څه ورته تشريح شي. نو دا زما دويمه شمېره انځور دی:

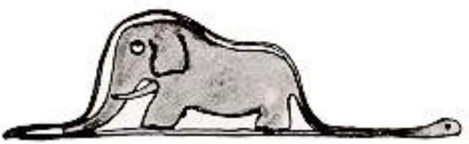

ماته لويانو دا سلا راکړه چې ماران رسم نه کړم، نه له دننه خوا نه او نه هم له د باندې خوا نه، جغرافيه، پېښليک، حساب او ليکدود (املا) بايد ډېر زده کړم. نو داسې پېښه شوه چې ما په شپږ کلنۍ کې د انځورګرۍ له ځلاند او ښه نامه څخه لاس واخيست. لکه څنګه چې زه په لومړۍ او دويمه شمېره انځورونو کې پاتې راغلم، نو مې پر خپل ځان باور له لاسه ورکړ. لويان هېڅ

(c) ketabton.com: The Digital Library

مهال پخپله په هېڅ نه پوهېږي، خو د کوچنیانو لپاره دا کار ډېر ستړی کوونکی دی چې تل هغوی ته هر څه تشریح کړي او هغوی پوه کړي.

په دې ډول زه دې ته اړوتم چې بله څانګه غوره کړم، د پیلوټۍ زده کړه مې وکړه او پیلوټ شوم. ما نږدې د نړۍ ټولو سیمو ته الوتنې وکړې. که رښتیا ووایم نو جغرافیه مې ډېره په کار شوه. ما له لومړي لیده کولای شوای چې چین ته له اریزونه توپیر ورکړم. که چیري سړی د شپې له خوا لار غلطه کړي، نو جغرافیه د سړي ډېره پکارېږي.

ما په خپل ټول عمر کې ډېر بېلابېل جدي خلک ولیدل او ورسره مخامخ شوم. ما ډېر وخت د لویانو په منځ کې ژوند کاوه. خو زه اعتراف کوم چې د هغوی په اړه ما کوم ښه فکر نه دی کړی.

کله چې ما لوی سړی لیده چې ما ته به تر نورو پوه، هوښیار او ځیرک ښکاره شو، ما به هغه ته لومړۍ شمېره انځور ښکاره کاوه، ما خپل انځور ساتلی وو او تل به راسره وو. ما غوښتل پر دې پوه شم چې دا سړی په رښتیا هم په څه شي پوهېږي او که نه. خو ټولو همدا ځواب راکاوه: «دا د شاپو خولۍ ده». نور نو ما له هغوی سره نه د بوا مارانو، نه د ګڼو ځنګلونو، او نه هم د ستورو په اړه خبرې کولې. ما هم د هغوی له خبرو او روحیې سره برابر سلوک کاوه. ما له هغوی سره د بریج او ګولف لوبو، د سیاست او نېکټایانو په اړه خبرې کولې او لویان ډېر خوشاله ول چې د سلیم عقل او فکر له داسې خاوند سره یې پېژندلي دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دویمه برخه

ما په دې ډول سره په یوازیتوب کې ژوند کاوه او داسې څوک نه وو چې د زړه خواله ورسره وکړم. شپږ کاله دمخه یوه ورځ زه دې ته اړوتم چې د لویې صحرا په دښته کې الوتکه کېنوم، ځکه چې زما د الوتکې په ماشین کې کوم شی مات شوی وو. له ما سره نه ماشین کار وو او نه هم سورلي، له دې سره سره چې دا کار ډېر ستونزمن هم دی، خو ما وپتېیله چې په خپله ځان وازمویم او د الوتکې ماشین پخپله جوړ کړم. ما خو یا باید ماشین ترمیم کړی وای او یا خو باید له تندې مړ شوی وای. له ما سره دومره اوبه وې چې ایله په ایله د یوې اوونۍ لپاره بس وې.

د لومړۍ شپې پر ماښام زه د دښتې پر شګه ویده شوم. دا دښته دومره لویه وه چې په زر میله شاوخوا سیمه کې هېڅ کوم کور نه وو. هغه سړی چې د سمندر په منځ کې یې بېړۍ ټکر شوې او ماته شوې وای هغه به داسې یوازې نه وای، لکه څومره چې زه په دې دښته کې یوازې وم. زما دا حیرانتیا مجسم کړئ او فکر ورته وکړئ چې ګهیځ په سپېده چاود کې زه د کوم چا نري غږ راویښ کړم. هغه وویل:

- مهرباني وکړئ... ماته وری رسم کړئ!
- آ؟..
- ماته خو یو وری رسم کړئ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ژر له ځایه راپاڅېدم، لکه زما له پاسه چې تالنده شوې وي. سترګې مې ومومښلې. شاوخوا مې وکتل. ګورم چې یو کوچنی ولاړ دی او په جدي ډول سره په ځیر ځیر راته ګوري. دا دی، دا د هغه تر ټولو ښه انځور دی، چې وروسته ما وکولای شوای ویې کاږم. خو زما په دې انځور کې دی دومره ښه او ښایسته نه دی راغلی. په اصل کې دی تر دې ډېر ښه او ښکلی وو. دا زما

ګونا نه ده، کله چې زه شپږکلن وم، نو لویانو به تل داسې پوهولم چې له مانه انځورګر نه جوړېږي، نو ما هېڅ رسم کښل زده نه کړل، یوازې دومره مې زده کړل چې د لویو مارانو دننه او باندینۍ خواوې مې رسمولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما په ځیر ځیر سره د دغې غیر عادي ښکارندې او پېښې تماشا کوله. دا مو هېر نه شي چې زه د خلکو له کورونو څخه زر میله لرې وم. خو له دې سره سره داسې نه برېښېده چې دغه کوچني هلک دې لار غلطه کړې وي، یا دې سخت ډېر ستړی شوی او ډار شوی وي، او یا دې له لوږې او تندې نه بېخي د مړينې په حالت کې وي. د هغه له څېرې هېڅ داسې نه مالومېدل چې دغه ماشوم دې په داسې يوه لويه دښته کې ورک شوی وي، چې هلته هيڅوک نه اوسي. لنډه دا چې ما د خبرو کولو وس پيدا کړ او له هغه نه کې پوښتنه وکړه:

- ته دلته څه کوې؟

خو هغه له مانه يو ځل بيا په ټيټ غږ او په ډېر جدي ډول هيله وکړه:

- مهرباني وکړه... يو وری خو راته رسم کړه...

دا ټول څه داسې اسرار امېزه وو چې ما ونه شو کولای د هغه هيله او غوښتنه ونه منم. که څه هم په دغه ځای کې، په دغه دښته کې، چې د ژوند او مړينې ترمنځ پوله د يوه وېښته په شان نرۍ وه، دا کار بې مانا وو، خو ما بيا هم له جېبه يوه پاڼه کاغذ او خودرنګ قلم راواېستل. دلته راپه ياد شو چې ما خو له رسامۍ نه جغرافيه، پېښليک، حساب او ليکدود ډېر زده کړي دي، کوچني هلک ته مې وويل (لږ مې په تريو وچولي ورته وويل) چې زه رسامي نه شم کولای. هغه په ځواب کې وويل:

- بيا هم، وری راته رسم کړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه څنګه چې ما په ژوند کې هېڅ مهال پسونه نه وو رسم کړي، نو ما د هغه لپاره له خپلو هغو دوو انځورونو څخه يو انځور وکيښ، چې ما له پخوا نه رسمولای شوای، يانې د بوا مار باندينۍ خوا مې رسم کړه.

زه ډېر حيران شوم، کله چې کوچني هلک په لوړ غږ سره دا سې وويل:

- نه، نه ! زه پيل د لوی مار په دننه کې رسم نه غواړم ! لوی مار ډېر

خطرناک دی او پيل زښت ډېر لوی دی. زما په کور کې ټول شيان ډېر کوچني دي. زما کوچنی وری په کار دی. کوچنی وری راته رسم کړه.

ما هم ورته رسم کړ.

هغه په ځير سره زما رسم ته وکتل او ويې ويل:

- نه، دا وری ښېخي کمزوری دی. بل راته رسم کړه.

ما هم بل ورته رسم کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما نوی ملګری په نرمۍ او مهربانۍ سره موسکی شو او ویې ویل:

ته خو یې پخپله وینې چې دا وری نه دی. دا لوی مږ دی. هغه ښکرونه لري...

ما بیا ورته لږ بل ډول رسم کړ.

خو د ده دا انځور هم خوښ نه شو او ویې ویل:

- دا ډیر زوړ دی. زما داسې وری په کار دی چې اوږد ژوند وکړي.

دلته نو ما حوصله له لاسه ورکړه، ځکه چې ما ته اړینه وه چې د الوتکې ماشین ژر ترمیم کړم، زر زر مې داسې یو صندوق رسم کړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

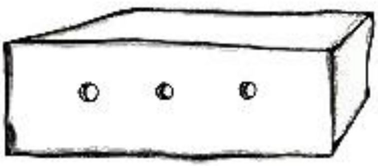

او کوچني هلک ته مې وویل:

- دا دی، دغه صندوق دی. په هغه کې ستا وری ناست دی.

زما قاضي او جدي ملګری داسې سره وغوړېد چې زه یې ډېر هېښ کړم، او ویې ویل:

- دغسې، همدا زما په کار دی ! ته څه فکر کوې چې دی به ډېر واښه خوري؟
- ولې، څنګه؟
- زه په خپل کور کې ډېر لږ څه لرم....
- د ده لپاره بس دي. زه تا ته ډېر کوچنی وری درکوم.

هغه پر انځور باندې سر ټیټ کړ، انځور ته یې کتل او ویې ویل:

- دومره کوچنی خو هم نه دی... وګوره ! زما وری ویده شو.

په دې ډول ما له کوچني شاهزاده سره وپېژندل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

درېيمه برخه

زه وروسته پوه شوم چې دی له کومې خوا نه راپيدا شوی دی. کوچني شاهزاده له مانه زښتې ډېرې پوښتنې کولې، خو کله چې ما له هغه نه د کوم شي په اړه پوښتنه کوله نو ده به ځان داسې وښود چې زما خبرې نه اورې. خو وروسته د ده له خبرو ماته هر څه څرګند شول. کله چې هغه لومړی ځل زما الوتکه وليده (الوتکه زه نه رسموم، ځکه چې نه يې شم رسمولای)، نو له ما يې وپوښتل:

- دا څه شی دی؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما په ځواب کې ورته وويل:

- دا الوتکه ده. دا زما الوتکه ده. هغه الوزي.

ما په ویاړ سره ورته تشریح کړه چې زه کولای شم په هغه کې الوتنه وکړم. کوچني هلک په لوړ غږ وويل:

دا څنګه ! ته له هسکه رالوېدلی يې؟

ما په خاکسارۍ سره په ځواب کې ورته وويل:

- هو.

ده په خوشالۍ سره وويل:

- جالبه ده !..

کوچنی شاهزاده په لوړ غږ په خندا شو، داسې يې وخندل چې ماته افسوس راغی: زه غواړم چې زما کارونه خلک جدي وګڼي. وروسته يې زياته کړه:

- ياني چې ته هم د هسک له لوري راپيدا شوی يې. له کوم ستوري نه

يې؟

ما له ځان سره فکر وکړ: «دا دی، په دې دښته کې د ده د راپيدا کېدو په معما اوس پوه شوم !» نو بيا مې هغه ته سم برالا ځواب ورکړ:

- مالومېږي چې ته له بل ستوري نه دلته راغلی يې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو هغه ځواب را نه کړ. په ارامۍ یې سر وښوراوه او زما الوتکه یې کتله:

- په دې کې خو ته نه شې کولای چې له لرې ځای نه پکې الوتنه وکړې...

د کوم څیز په اړه تر ډېره ځنډه په چورت کې شو. وروسته یې له جېبه وری راوایست او د دغې قیمتي خزانې په تماشه کې ډوب شو.

تاسې یې تصور کړئ چې د «نورو ګرزنده ستورو» د هېښنده نیمې پېژندنې په اړه زما تلوسه نوره هم ډېره شوه. ما هڅه وکړه چې په نور څه باندې ځان پوه کړم:

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچنیه، ته له کومه ځایه راالوتی یې؟ ستا کور چېرته دی؟ ته چیرته غواړې چې دا وری یوسې؟

دی په چورت کې وو او هېڅ یې ونه ویل، خو وروسته یې بیا وویل:

- ډېر ښه شو چې ماته دې صندوق راکړ. وری به د شپې له خوا پکې ویده کیږي.
- نو خود ، زه به پړی درکړم د ورځې له خوا به وری په دغه پړي تړې.

کوچني شاهزاده تندی تریو کړ او بړوس شو:

- تړل؟ د څه لپاره؟
- نو خو که چیري ونه تړل شي، کومې خواته ځي او ورک کیږي.
- دلته زما ملگری بیا له خوشالۍ سره په خندا شو:
- نو چیري به ولاړ شي؟

ولې شاوخوا لارې کمې دی؟ ځي به، ځي به، هغه لور ته به ولاړ شي، تر څو چې لیدل کیږي او څومره چې یې سترگې لاره ویني.

تر دې وروسته کوچني شاهزاده په جدي ډول وویل:

- پروا نه کوي، هلته ځای ډېر لږ دی.

بیا یې له خپگان سره زیاته کړه:

- که چیري ولاړ شي، ولاړ شي، همدا سې مخامخ پسې ولاړ شي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو لري نه شي تلای...

څلورمه برخه

په دې ډول ما يو بل مهم کشف وکړ: هغه دا چې د ده پلرنی گرزنده ستوری (سياره) د يوه کور په اندازه لوی دی!

لنډه دا چې دې زه دومره هېښ نه کړم. زه په دې پوهېدم چې پرته له داسې لويو گرزنده ستوريو لکه ځمکه، مريخ، زهره او مشتري، په سلگونو نور داسې گرزنده ستوري شته چې نومونه نه لري او د دوی له شمېر څخه دومره کوچني ستوري (ستورگي) هم شته چې په تلسکوپ کې هم په سختۍ سره ليدل کېږي. کله چې ستورپوه داسې کوم ستوری کشف کړي، نو دی هغه ته کوم نوم نه ورکوي، عادي يوه شمېره ورکوي. د ساري په توگه **۳۲۵۱** شمېره گرزنده ستورگی (استېرويډ).

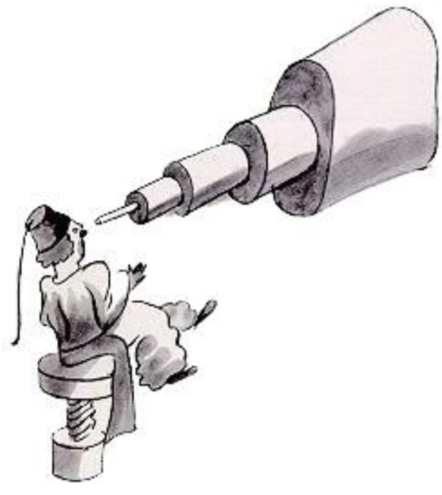

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه په کره ډول دا اټکل کولای شم چې کوچنی شاهزاده له هغه گرزنده ستورگي څخه راالوتلی چې د «B-۶۱۲» ستورگي په نامه یادیږي. دا گرزنده ستورگی یوازې یو ځل یوه تورکي ستورپوه پر ۱۹۰۹ زېږدي کال په تلسکوپ کې لیدلی وو.

هغه مهال تورکي ستورپوه د خپل دې په زړه پورې او ډېر ښه کشف په اړه خپل رپوټ د ستورپوهنې نړیوال کانگرس ته وړاندې کړ. خو هیچا د ده پر خبرو باور ونه کړ، ځکه چې ده تورکي کالي اغوستي ول. لویان خو داسې خلک دي !

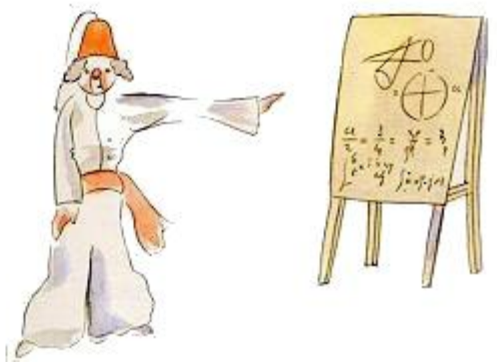

له ښه مرغه د B-۶۱۲ گرزنده ستورگي د ښه نامه او شهرت په خاطر د تورکیې واکمن خپلو وگړیو ته سپارښتنه وکړه چې اروپایي کالي واغوندي.

پر ۱۹۲۰ زېږدي کال هغه ستورپوه یو ځل بیا د خپل کشف په اړه رپوټ ورکړ. دا ځل هغه په نوي موډ برابر کالي اغوستي ول او ټولو خلکو له هغه سره هوکړه وکړه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د B-۶۱۲ گرزنده ستورګي په اړه دومره مفصل تشریحات او د هغه د شمېرې یادول یوازې د لویانو په خاطر وکړل. لویان ارقام ډېر خوښوي. کله چې هغوی ته کیسه کوې چې ستا نوی ملګری پیدا شوی، نو هغوی د مهم څیز په اړه هیڅ پوښتنه نه کوي. هغوی هېڅ مهال دا خبره نه کوي چې: «د هغه غږ څه ډول دی؟ کومې لوبې یې خوښیږي؟ پتنګان نیسي که نه؟» هغوی دا پوښتنې کوي چې: «هغه څو کلن دی؟ څو ورونه لري؟ د هغه تول (وزن) څومره دی؟ پلار یې څومره پیسې ګټي؟» تر دې وروسته دا فکر کوي چې سړی خو یې وپېژاند. کله چې لویانو ته وایې چې: «ما له ګلابي خښتو نه جوړ شوی ښکلی کور ولید چې په کړکیو کې یې د جریبن ګلونه ول او د بام پر سر یې کوترې ناستې وې»، هغوی هېڅ نه شي کولای چې دا کور تصور کړي. هغوی ته باید داسې وویل شي چې: «ما یو کور ولید چې بیه یې سل زره فرانکه وه.»، هغه مهال نو بیا دوی په لوړ غږ سره وایي چې: «څومره ښکلی !».

په همدې ډول که هغوی ته ووایې چې: «دا ثبوت شوې چې کوچني شاهزاده په واقعیت کې شتون درلود. هغه ډېر ښه او ګلالی هلک وو، هغه به خندل او

(c) ketabton.com: The Digital Library

غوښتل يې چې يو ورى ولري. هغه څوک چې ورى غواړي هغه بې له شکه چې شتون لري.» که چيري هغوى ته داسې ووايې، نو خپلې اوږې پورته وغورځوي او تاته داسې وګوري لکه يو ناځيرک تې خوري ماشوم ته. خو که چيرى هغوى ته ووايې چې: «هغه (کوچنى شاهزاده) له هغه ګرزنده ستوري څخه راالوتلى او راغلى چې B-۶۱۲ ګرزنده ستورګى نوميږي» ، نو دا هغوى باوري کوي او په ډېرو پوښتنو باندې مو نه ځوروي. لويان خو دغسې خلک دي. له هغوى نه خپه کېدل کوم ارزښت نه لري. ماشومان بايد د لويانو په وړاندې ډېر زړه سواند او مهربان وي. خو موږ هغه څوک يو چې په دې پوهېږي چې ژوند څه شى دى. موږ په شمېرو او ارقامو پورې خاندو. ما به د زړه له تله پر دې ناول پيل کړى واى، لکه يو په زړه پورې او جادوګر نکل. زه غواړم داسې يې پيل کړم:

«وو نه وو ، يو کوچنى شاهزاده وو. هغه په داسې يو ګرزنده ستوري کې ژوند کاوه چې پخپله تر ده لږ لوى وو ، او ده ډېره هيله لرله چې ملګرى ولري...» هغه څوک چې پوهيږي ژوند څه شى دى، هغوى به سملاسي دا ووينې چې دا رښتيا ته ډېر ورته او نږدې دى.

ځکه، زه نه غواړم چې زما کتاب يوازې څوک د ساتېرۍ په خاطر ولولي. کله چې زه خپل کوچنى ملګرى را په ياد کړم، زړه مې سخت درد وکړي، او د هغه په اړه خبرې کول زما لپاره ډېر ستونزمن کار وي. دا دى شپږ کاله وشو چې زما ملګري او د هغه ورې زه پرې ايښى يم، او زه هڅه کوم د دې لپاره د هغه په اړه کيسه وکړم چې هغه هېر نه کړم. د ملګرو هېرول ډېره يوه غمجنه خبره

(c) ketabton.com: The Digital Library

ده. هر څوک خو ملگری نه لري. زه ډېر ډارېږم چې داسې نه شم لکه لویان، ځکه چې د هغوی لپاره له ارقامو پرته بل هېڅ شی په زړه پورې نه دی او په همدې خاطر ما یو صندوق رنگونه او رنگه وچکښونه (پېنسلونه) رانیول. زما په عمر د رسامۍ کار بیا پیلول داسې اسانه کار نه دی، ځکه چې ما په خپل ټول ژوند کې د لوی مار دننه او باندینۍ خواوې رسم کړې، او هغه هم هغه مهال چې شپږ کلن وم! ښکاره خبره ده، زه هڅه کوم چې زما رسم اصلي مار ته ډېر ورته وي. خو زه دومره ډاډه نه یم چې زه به دا کار ښه وکړای شم. یو لوی انځور (پورترېټ) ښه راشي، خو بل لوی انځور بیا له اصلي سړي سره هېڅ ورته والی نه لري. د هغوی ونه (قد) هم سمه نه شم رسمولای: په یوه انځور کې شاهزاده ډېر لوی او جگ وي، خو په بل کې بیا ډېر کوچنی وي. زما اوس ښه په یاد نه دي چې د هغه کالیو کوم رنگ درلود؟ زه به یې وازمویم او د اټکل له مخې به یې یو ډول او بل ډول رسم کړم، تېروتنې مې وبښئ. اخر خو زه هم کېدای شي چې په ځینو مهمو تفصیلاتو کې تېروتنې وکړم. تاسې سزا مه راکوئ. زما ملگري ما ته هېڅ مهال هیڅ شی نه راښوول او نه یې راته تشریح کول. ښایي هغه به داسې فکر کاوه چې زه همدغسې یم لکه دی. خو په خواشینۍ سره چې زه نه شم کولای چې په بند او تړل شوي صندوق کې وری له باندې خوا نهووینم. ښایي چې زه به لږ لږ لویانو ته ورته یم. داسې ښکاري چې زه زړېږم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پینځمه برخه

زه هره ورځ د هغه د ګرزنده ستوري په اړه له کوم نوي شي څخه خبرېدم، په دې اړه چې هغه څنګه خپل ګرزنده ستوری پرې ښود او څنګه یې سفرونه کول. هغه به په دې اړه لږ لږ کیسه کوله. پر درېیمه ورځ زه د «باوباب» (اډانسونیا ډیجیټاټا) د ونو له غمیزې خبر شوم.

دا هم د وري له لاسه وشوه. داسې وبرېښېده چې کوچني شاهزاده ته سخت خپه کوونکی شک ورولوېد او ویې پوښتل:

- دا رښتیا ده چې وري بوټي خوري؟
- هو، رښتیا ده.
- څومره ښه !

زه پوه نه شوم چې دا خبره ولې دومره مهمه ده چې وري بوټي خوري. خو کوچني شاهزاده زیاته کړه:

- یانې دا چې دوی باوبابي هم خوري؟

ما ورته وویل چې نه، باوبابي بوټي نه دي، هغوی لویې ونې دي او ډېرې لوړې دي، که چیري یوه ګله پیلان هم ورته راولې نو د باوبابي یوه ونه هم بشپړه نه شي خوړلای.

کوچني شاهزاده چې د پیلانو خبره واورېده نو په خندا شو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- دې ته به اړوتي وای چې پيلان يو د بل پر سر ودرول شي...

وروسته يې په هوښيارۍ سره وويل:

- د «اډانسونيا ډيجيتاټا» ونې لومړۍ ډېرې کوچنۍ وي.
- دا خبره سمه ده، نو ستا ورى کوچنۍ «اډانسونيا ډيجيتاټا» څه

کوي چې خوري يې؟

ده په لوړ غږ وويل:

- څنگه يې څه کوي ! دا سې ښکارېده لکه د ډېرو عادي شيانو په اړه

چې خبرې کيږي. زه دې ته اړوتم چې ژور فکر پر وکړم او پر دې ځان پوه کړم چې موضوع د څه شي په اړه ده. تر څو چې پرې پوهېدم سر مې ښه دروند شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کوچني شاهزاده په گرزنده ستوري کې لکه په بل هر ستوري کې گټور او زیان رسوونکي وابښه شنه کیږي. دا په دې مانا چې هلته د ښو او گټورو وابښو ښه توخمونه او د خوشي وابښو بد توخمونه شته دي. خو دغه دانې یا توخمونه نه لیدل کیږي. ځکه هغوی تر ځمکې لاندې لکه ویده چې وي، هماغلته پراته وي. خو کله چې کومه دانه راویښه شي بیا نو هغه تېغ وهي، ورو ورو دا تېغ خلاصیږي او د لمر لور ته لویږي، لومړی ډېر په زړه پورې او بې زیانه وي. که چیري دا د سرې مولۍ او یا گلابو بوټی وي، نو پرېږده چې لوی شي. خو که چیري کوم خوشی وابښه وي نو چې څنگه دې وپېژاند باید سملاسي له ریښو نه له بېخه وایستل شي. د کوچني شاهزاده په گرزنده ستوري کې ډېر بد او زیان رسوونکي توخمونه شته... دا د «اډانسونیا ډیجیټاټا» توخم دی. د گرزنده ستوري ټوله خاوره له دغه توخمه ډکه ده. که چیري د «اډانسونیا ډیجیټاټا» نیالگی پر خپل مهال ونه پېژندل شي او چاره یې ونه شي، نو وروسته بیا ترې سړی نه شي خلاصېدای. ځکه چې ټول گرزنده ستوری نیسي. دا ونه بیا خپلې ریښې د گرزنده ستوري په ټولو ځایونو کې ځغلوي. که چیري ستوری ډېر کوچنی وي او د «اډانسونیا ډیجیټاټا» ونې ډېرې وي، نو ستوری ټوټې ټوټې کوي.

وروسته کوچني شاهزاده ماته داسې وویل: داسې یوه تلپاتې قاعده شته، کله چې گهیځ سړی له خوبه راویښ شي نو مخ او لاس باید پرې مینځي، خپل ځان باید سم او پاک کړي، سملاسي خپل گرزنده ستوری هم منظم جوړ کړي. کله چې د گلابو له بوټي څخه توپیر ورکړ شو، نو د «اډانسونیا ډیجیټاټا» نیالگي باید سملاسي له گلابو جلا کړای شي، هره ورځ له ستوري څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

خشاوه شي او لرې کړای شي. دوی چې نوی تېغ ووهي نو د ګلابو له تېغونو سره نږدې یو شان وي. نو ځکه خو باید سړی ډېر پام ورته ولري. دا ډېر زړه تنګوونکی کار دی، خو ډېر اسان دی.

یوه ورځ هغه ماته داسې سلا راکړه چې زه هڅه وکړم او داسې یو انځور وکاږم چې زموږ ماشومان پرې پوه شي. ده وویل:

- که چیري هغوی کوم مهال پر سفر ولاړ شي، نو دا به د هغوی په کار

شي. نور کار کېدای شي چې سړی یې د یو څه مهال لپاره پرېږدي، کوم زیان نه اړوي. خو که چیري «اډانسونیا ډیجیتاټا» ته وخت ورکړ شي چې لوی شي، نو له مصیبته به یې سړی ځان خلاص نه شي کړای. ما داسې یو ګرزند ستوری

(c) ketabton.com: The Digital Library

پېژاند چې په هغه کې يو لټ ژوند کاوه. هغه پر خپل مهال درې بوټي خشاوه نه کړل او پرې يې ښوول...

کوچني شاهزاده په مفصل ډول ماته بيان وکړ او ما هم دا ستوری رسم کړ. اوس نه شم کولای چې خلکو ته نصيحت وکړم. خو ډېر لږ خلک پر دې پوهيږي چې «اډانسونيا ډيجيتاټا» څومره خطر لري او هر هغه څوک چې گرزنده ستورگي (استېيرويډ) ته ورپېښ شي هغه له دغسې خطر سره مخامخيږي. دا ځل زه غواړم خپل ارام حالت بدل کړم. زه وايم:

- ماشومانو ! له «اډانسونيا ډيجيتاټا» نه ځانونه وساتئ !

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه غواړم خپلو ملګریو ته د هغه خطر په اړه خبر ورکړم چې له پخوا نه دوی ته متوجه دی او هغوی یې لا په اړه هېڅ ګومان او اټکل هم نه شي کولای، لکه پخوا چې یې ما اټکل نه شوای کولای او خبر هم ترې نه وم. ځکه خو ما پر دغه انځور باندې دومره زیار وایست. زه په خپل دغه زیار او زحمت باندې پښېمانه نه یم او افسوس یې نه کوم. ښایي تاسې وپوښتئ چې زما په کتابګوټي کې ولې نور داسې اغېزمن او مهم انځورونه نشته، لکه دا د «اډانسونیا ډیجیټاټا» انځور چې دی؟ ځواب یې ډېر اسان دی: ما ډېر کوښښ وکړ خو هېڅ هم ترې جوړ نه شول. خو کله چې ما «اډانسونیا ډیجیټاټا» انځورول نو ماته دې شعور الهام راکاوه چې دا کار ډېر ارزښتمن او بېړنی دی.

شپږمه برخه

اوو کوچنی شاهزاده ! زه ورو ورو پر دې هم پوه شوم چې ستا ژوند څومره زړه تنګوونکی، یورنګه او یو نواخت دی. ډېر مهال تا یوازې یوه ساتېري او مشغولتیا درلوده: یانې چې په خوښۍ سره دې د لمرلوېدو (غروب) سیل کاوه. زه پر دې د څلورمې ورځې پر سهار پوه شوم او خبر شوم، هغه وخت چې تا وویل:

- زما لمر لوېده ډېر خوښېږي. راځه چې ویې ګورو چې لمر څنګه لوېږي.
- خو باید انتظار وباسو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د څه شي په خاطر منتظر شو؟
- د دې لپاره چې لمر ښکته شي او لوېدو ته نږدې شي.

لومړی ته ډېر هېښ شوې او بیا دې په ځان پورې وخندل او ودې ویل:

- ماته داسې ښکاري چې زه په خپل کور کې یم!

په رښتیا هم همداسې ده. ټول پوهېږي کله چې په امریکا کې ماسپښین وي، په پرانسه کې لمر لوېږي. که چیرې سړي کولای شوای چې په یوه دقیقه کې پرانسې ته ورسیږي، نو له لمرلوېدو څخه به یې خوند اخیستی وای. په خواشینۍ سره چې تر پرانسې لاره ډېره اوږده. خو تا په خپل گرزنده ستوري کې په خوښۍ سره کولای شوای چې څوکۍ یوڅو گامه مخکې کړې. تا بیا بیا کولای شوای چې د لمر لوېدو سیل وکړې...

یوه ورځ ما د یوې ورځې په بهیر کې درې څلوېښت ځلې لمرلوېده ولیدل!

(c) ketabton.com: The Digital Library

لږ وروسته تا زياته کړه:

- ته پوهېږې... کله چې سړی زړه تنګی شي نو ډېر ښه وي چې لمر لوېده وګوري...
- پر هغه ورځ چې تا درې څلوېښت ځلي د لمر لوېدل ولیدل، ته ډېر زړه

تنګی شوی وې؟

خو کوچني شاهزاده ځواب را نه کړ.

اوومه برخه

پر پېنځمه ورځ زه بیا هم د ورې له برکته د کوچني شاهزاده په راز پوه شوم. هغه تر ډېر فکر او چورت وهلو وروسته پرته له کومو لومړنیو خبرو دې پایلې ته راغی او ناڅاپه يې وویل:

- دا چې ورې بوټي خوري، نو ګلان هم خوري؟
- دی ټول هغه څه خوري چې مخې ته يې ورځي.
- دا سې ګلونه هم خوري چې اغزي ولري؟
- هو ، هغه ګلونه چې اغزي ولري هغه هم خوري.
- بیا نو اغزي څه ضرور دي؟

په دې باندې زه نه پوهېدم. زه ډېر بوخت وم: په ماشین کې يو بولټ سست شوی وو او ما هڅه کوله چې هغه سم کړم. زما حالت ښه نه وو. حالت نور هم

(c) ketabton.com: The Digital Library

پسې جدي کېده، او به ببخي لږ پاتې وې، زه وډار شوم چې زما له مجبوريته ناستې پايله به ډېره خرابه او بده وي.

کوچني شاهزاده خپله پوښتنه بيا تکرار کړه:

- اغزي څه ضرور دي؟

ده له خپلې پوښتنې تر هغو لاس وا نه خيست تر څو چې يې ځواب وانه وربده. کلک او سخت بولټ زما حوصله ختمه کړه او ما هم بې له کومه سنجشه په ځواب کې ورته وويل:

- اغزي هېڅ ضرور نه دي، هغوی هسې د ګلانو له غوسې راشنه کيږي.

- ښه، په دې خاطر!

چوپه چوپتيا شوه. وروسته هغه په تريو وچولي سره وويل:

- زه ستا په خبرو باور نه لرم! ګلان کمزوري او سپېدلي دي. هغوی هڅه کوي چې ځانونه زړور کړي. هغوی داسې فکر کوي چې که چيري اغزي ولري نو هر څوک به ترې ډاريږي...

ما ځواب ور نه کړ. په دغه شېبه کې ما له ځان سره داسې وويل: «که چيري دا بولټ سم نه شي، نو زه به يې په څټک داسې ووهم چې ببخي ټوټې ټوټې شي.» کوچني شاهزاده بيا زما د خيال لړۍ راپرې کړه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ته فکر کوې چې ګلان....
- نه، نه زه ! زه هېڅ فکر نه کوم ! ما تاته په ځواب کې هغه څه وویل

څه چې په فکر کې هوایي راتېر شول. ته خو ما وینې چې زه پر جدي کار بوخت یم.

هغه په حیرانتیا سره ماته وکتل او ویې ویل:

- پر جدي کار؟!

هغه همداسې ماته کتل: زه ټول په ګریسو چټل، څټک په لاس کې او په یو شي پسې کږوپ شوم چې ما ونه پېژاند او ده ته ډېر بدرنګه ښکارېده.

په دې وخت کې هغه وویل: ته داسې خبرې کوې لکه لویان چې یې کوي !

زه وشرمېدم، خو هغه په بې رحمۍ سره زیاته کړه:

ته هر څه سره غلطوې...په هېڅ شي نه پوهېږې !

هو، زه پوه شوم چې دا ټوکه نه وه، دی خپه شو. سر یې څنډ واهه او طلایي ویښتان یې باد ګډوډ کړل.

- ماته یو ګرزنده ستوری مالوم دی، هلته یو داسې ښاغلی ژوند کوي

چې سوربخون غوندې مخ لري. هغه په خپل ټول ژوند کې یو ځل هم ګل نه دی بوی کړی. یو ځل یې هم ستوري ته نه دي کتلي. پر هغه باندې هېڅ مهال هېڅوک او هیڅ شی ګران نه وو، او هېڅ وخت یې هېڅ هم نه دي کړي. هغه

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوازې پر يوه شي بوخت دی: ارقام سره يو ځای کوي او جوړوي يې، او له گهيځه تر ماښامه يوازې پر همدې يوه خبره ټينگار کوي چې: «زه جدي سړی يم ! زه جدي سړی يم !» سم دم لکه ستا په شان. يو ځل له غروره سره وپړسېږي. خو په اصل کې هغه انسان نه دی، مرخېړی دی.

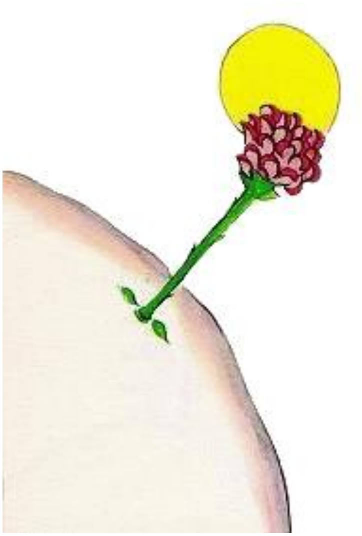

- څه شی؟
- مرخېړی !

کوچنی شاهزاده له غوسې نه ان زېړ شو.

ميليونونه کاله کيږي چې گلونه له اغزيو سره شنه کيږي، او ميليونونه کاله کيږي چې وري بيا هم گلان خوري. نو ايا دا جدي خبره نه ده سړی پرې پوه

(c) ketabton.com: The Digital Library

شي، دا چې اغزي هېڅ کومه گټه نه لري، بیا نو گلونه ولې په خپل ټول ځواک سره کوښښ کوي چې اغزي يې راشنه شي؟ ایا دا مهمه نه ده چې وري او اغزي په خپل منځ کې جگړه کوي؟ ایا دا د هغه پنډ ښاغلي، چې سوربخون غوندي مخ لري، د حساب تر پوهنې جدي او مهمه نه ده؟ که چیري په نړۍ کې هغه یوازیني گل ته، چې ماته مالوم دی او یوازې زما په گرزنده ستوري کې شین کیږي، کومه ورځ کوچنی وری ورشي او دا گل وخوري، دی به پر دې خبر هم نه وي چې دا يې څه وکړه؟ ته فکر کوې چې دا ټول څه مهم نه دي؟

هغه تک سور شو. وروسته يې بیا پر خبرو پیل وکړ:

- که چیري هغه گل تاته گران وي چې یوازینی دی، او له میلیونونو

ستوریو نه په بل هېڅ یو ستوري کې نشته، همدومره بس ده: هسک ته به گورې، ته به نېکمرغه يې او خپل ځان ته به داسې وایې: «هاغلته په یو ځای کې زما گل اوسېږي...» نو که چیري وری هغه وخوري، دا به داسې وي لکه ټول ستوري چې یو ځل مړه شي او ځلا يې ورکه شي ! ستا له لیده دا مهمه نه ده؟

هغه نور نه شو کولای چې خبرې وکړي. ناڅاپه سرټ سرټ په چیغو په ژړا شو. تیاره هم شوه. ما کار ژر پرې ښود ، زما د بدمرغه بولټ په اړه فکر کول هم له یاده ووتل. تنده او مړینه مې هم له یاده ووتل. په گرزنده ستوري کې، زما په گرزنده ستوري کې چې ځمکه نومېږي، کوچني شاهزاده ژړل او اړینه وه چې هغه کرار کړم. ما هغه په غېږ کې ونیو او للو للو کاوه مې. ما ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هغه ګل چې پر تا ډېر ګران دی هغه ته هېڅ خطر متوجه نه دی...زه به ستا وري ته کټېوز رسم کړم...ستا د ګل لپاره به د ساتنې ځای رسم کړم...زه...

زه نه پوهېدم چې هغه ته نور څه ووایم. ما خپل ځان ډېر شرمینده او پړ احساساوه. نه پوهېدم چې هغه ته څنګه ورغبرګ کړم، چې زما غبرګ واوري، د هغه په اروا او زړه پسې، چې له ما روان وو، څنګه ځان ورسوم...د اوښکو هېواد څومره مرموز، نالیدلی او نامالوم دی.

اتمه برخه

ما دا ګل پر راتلونکي لنډ مهال ډېر ښه وپېژاند. د کوچني شاهزاده په ګرزنده ستوري کې تل عادي، ښه او متواضع ګلان شنه کېدل. هغوی لږې ګلپاڼې درلودې، ډېر لږ ځای یې نیوه او چاته یې تکلیف نه ورکاوه. هغوی ګهیځ په واښو کې غوړېدل، خو ماښام مړاوي کېدل. کومه ورځ یوه دانه له کوم نامالوم لوري نه راوړل شوې وه، هغه دانه دلته راشنه شوې او دا کوچنی بوټی له هماغې دانې نه رالوی شوی دی. کوچني شاهزاده دغه کوچني نازک بوټي ته همداسې کتل. دا ووړ نازک بوټی نورو وړو نازکو بوټیو ته ورته نه وو. که چیري دا د زیان رسوونکو «اډانسونیا ډیجیټاټا» ونو کوم نوی ډول وي بیا؟ خو کوچنی بوټی نور لوی نه شو او ناڅاپه یې غوټۍ وکړې. کوچني شاهزاده تر دې مهاله بل هېڅ ځای دومره لویې غوټۍ نه وې لیدلې، او مخکې له مخکې یې دا احساس کړې وه چې داسې معجزه به ووینې. خو دا ناڅرګند مېلمه، چې په خپله کوچنۍ زرغونه کوټه کې لا پټ وو، نور هم ښه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کېده او لا ښایسته کېده. هغه په خپل ځان کې ورو ورو نور رنګونه راپيدا کړل. دی بې له بېړې نور هم ښکلی کېده، او یو پر بلې پسې یې ګلپاڼې راښکاره کېدې. هغه نه غوښتل چې د کوکنارو د ګل په څېر څنډل شوی او ښورول شوی دې نړۍ ته راشي. هغه غوښتل چې د خپلې ښکلا په ټوله ځلا کې ځان راڅرګند کړي. هو، دا یو ډېر لوی مکېزګر او کرشمه ګر وو ! د هغه دا پټ چمتووالی له یوې نه بلې ورځې ته تېرېده او دوام یې کاوه. هغه وو چې یوه ورځ ګهیځ، چې لمر نوی په راختو وو، د هغه ګلپاڼې وغوړېدې.

دا ډېر ښایسته ګل، چې دغې شېبې ته د چمتووالي په خاطر یې ډېر زیار او زحمت ایستلی وو، د ارږمي ایستلو پر مهال وویل:

- اه، زه ډېر په زحمت او سختۍ سره راویښ شوم... هیله کوم چې ما

(c) ketabton.com: The Digital Library

وبښئ...زه تر او سه لا سم نه يم...

کوچني شاهزاده نور نه شو کولای چې خپله ډېره خوشالي په خپل ځان کې تم کړي:

- تاسو ډېر ښايسته او په زړه پورې ياست !
- ښه، رښتيا وايې؟ ځواب ارام وو. وګورئ زه له لمر سره يو ځای

وزېږېدم.

کوچنی شاهزاده پوه شو چې دا هېښنده مېلمه متواضع او خاکسار نه دی، خو هغه دومره ډېر ښکلی وو چې د سړي زړه ورته باغ باغ کېده !

خو هغه پر لنډ مهال پوه شو او ويې ويل:

- دا سې ښکاري چې د سباناري وخت دی. خير يو سئ، زما غم هم

وخورئ...

کوچنی شاهزاده شرمينده او سربداله غوندې شو، اوبه شيندونکی يې راپيدا کړ او ګل ته يې د چينې اوبه ورکړې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پر راتلونکي لنډ مهال مالومه شوه چې دا ډېر ښایسته ګل ډېر مغرور دی، ډېر زر خوابدی کیږي، او کوچنی شاهزاده ورسره ډېر ستړی او ستومانه شوی دی. دې ګلاب څلور اغزي لرل او یوه ورځ یې کوچني شاهزاده ته وویل:

- پرېږده چې پړانګان راشي، زه یې له منګولو او نوکانو نه ډارېږم !

خو کوچني شاهزاده ورته وویل:

- زما په ګرزنده ستوري کې پړانګان نه اوسي. بله خبره دا چې پړانګان واښه نه خوري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل په ټيټ غږ وويل:

- زه وابنه نه يم.
- ما وبښئ...
- نه، زه له پړانګانو څخه نه ډاريږم، زه له باده ډېر ډاريږم. تاسو پرده نه لرئ؟

کوچني شاهزاده له ځان سره فکر وکړ: عجيبه ده، وابنه دی خو له باده ډاريږي. دا ګل څومره بدخوی لري.

- چې ماښام شو نو ما په کوم سرپوښ باندې پټ کړئ. دلته ستاسو

په ځای کې ډېر ساړه دي. دا ډېر ناهوسا ګرزنده ستوری دی. هلته له کومه ځايه چې زه راغلی يم...

ده خپلې خبرې تر پايه ونه کړې. ځکه چې دی دلته هغه مهال راوړل شوی، کله چې لا د تو خم دانه وه. ده نه شو کولای چې له نورو نړيو خبر وي. دا چې ستا

(c) ketabton.com: The Digital Library

درواغ په اسانۍ سره ثابت شي او بيا سرې درواغ ووايي، دا خو بې عقلي ده ! ښايسته ګل وشرمېد ، بيا يې دوه ځلي وټوخل، د دې لپاره چې کوچنی شاهزاده دا احساس کړي چې هغه دده (ګل) په وړاندې پړ دی:

- پرده چيرته ده؟
- ما غوښتل چې پسې ولاړ شم، خو ما نه شو کولای چې ستا خبرې ټولې وا نه ورم !

بيا نو ګلاب نور هم سخت وټوخېد: پرېږده چې هغه د خپل وجدان په وړاندې شرمينده شي !

که څه هم دا ډېر ښايسته ګل پر کوچني شاهزاده ډېر ګران شو او په دې خوشاله وو چې د هغه خدمت يې کاوه، خو پر راتلونکي لنډ مهال له هغه سره شک راپيدا شو. تشې خبرې يې په جدي ډول په زړه کې منلې او ځان يې ډېر کمبخته احساس کړ.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه یوه ورځ ماته په باوري ډول وویل: ما د هغه خبرو ته عبث غوږ نیولی وو او منلي مې. سړی باید د ګلانو خبرو ته هېڅ غوږ ونه نیسي. همدومره بس ده چې سړی هغوی ته ګوري او د هغوی خوږبویي تنفس کوي. زما ګل خپله خوږبویي زما په ټول ګرزنده ستوري کې خپره کړه او زه ورته د خوشالۍ څرګندولو په چل نه پوهېدم. دا د منګولو او پړانګانو په اړه خبرې...دې خبرو باید پر ما اغېز ښندلی وای، خو زه په غوسه شوم...

هغه دا اعتراف هم وکړ:

- زه هغه مهال په هېڅ شي نه پوهېدم ! اړینه وه چې د خبرو له مخې

نه، بلکې د کار او عمل له مخې قضاوت شوی وای. هغه ماته خپله خوږبویي راکوله، زما پر ژوند یې د خوښۍ رڼا خپروله. زه باید تښتېدلی نه وای. د دغو خوارو، نیشتوکو چالاکیو او چلونو تر شا مې باید چې نزاکت او نرمي لیدلې وای. ګلان څومره بې ثباته دي ! خو زه لا ډېر زلمکی وم او مینه مې لا نه شوای کولای.

نهمه برخه

لکه څنګه چې زه پوه شوم، هغه وپتېیله چې له کوچیانو مرغانو سره مسافرت وکړي. پر وروستي ګهیځ هغه د نورو وختونو په پرتله خپل ګرزنده ستوری ښه پاک او منظم کړ. په غمخورۍ سره یې اورشیندي غرونه پاک کړل. هغه دوه اورشیندي غرونه درلودل چې د سباناري د تودولو لپاره ترې ډېر ښه کار اخیستل کېږي. سربېره پر دې، ده یو بل اورشیندی غر هم درلود

(c) ketabton.com: The Digital Library

چې مړ دی او اور نه غورځوي. خو هغه وویل چې څوک څه پوهیږي چې څه به پېښ شي، ځکه خو يې دغه مړ اورشيندی غر هم پاک کړ. اورشيندي غرونه چې سم په احتياط سره پاک شي نو بيا په ارامۍ بليږي. اورشيندی غر داسې دی لکه د تودنۍ په دودکښ کې اور، لکه د تودنۍ په دودکښ کې چې اورغی (مومک) اور اخيستی وي. ښکاره خبره ده چې موږ په ځمکه کې خلک ډېر واړه يو او نه شو کولای چې خپل اورشيندي غرونه پاک کړو. ځکه خو هغوی موږ ته دومره بدې پېښې راپېښوي.

وروسته کوچني شاهزاده د بېلبېدو په خپگان سره د «اډانسونيا ډيجيټاټا» وروستي تېغونه وشکول. هغه داسې فکر کاوه چې بيا به دې لور ته بېخي راستون نه شي. خو پر دغه ګهيځ عادي کار ده ته ډېر لذت ورباښه. کله چې يې د وروستي ځل لپاره ډېر ښکلي ګل ته اوبه ورکړې او غوښتل يې چې په سرپوښ باندې يې پټ کړي، نو نږدې وو چې وژاړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا یې وویل:

- د خدای په امان !
- ښایسته ګل ورته ځواب ور نه کړ.

کوچني شاهزاده په تکرار سره وویل:

- د خدای په امان !

(c) ketabton.com: The Digital Library

ګل وټوخېد ، خو ټوخی یې له والګي څخه نه وو. بیا یې وویل:

- زه کمعقل وم. ته ما وبښه، او کوښښ وکړه چې نېکمرغه واوسې.

کوچنی شاهزاده ډېر حیران شو. د هغه ښیښنه یې سرپوښ په لاسونو کې سوړ او وارخطا غوندې ولاړ وو. دا ارام نزاکت له کومه شو؟

دا یې وویل:

- هو ، هو ، ته پر ما ګران یې. دا خبرې ده واورېدې. دا زما ګنا ده چې ته

په دې خبر نه وې. هو دا مهمه هم نه ده. خو ته هم همدغسې کم عقل وې لکه زه. کوښښ وکړه چې نېکمرغه واوسې... سرپوښ پرېږده ، هغه زما نور نه دی په کار.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خو باد...
- زه دومره ناجوړه نه یم او یخ نه یم وهلي... د شپې تازه ګي ما ته ګټه لري، ځکه چې زه خو ګل یم.
- خو ژوي، حشرات...
- که چیرې زه غواړم چې له پتنګانو سره و پیژنم نو دوه، درې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پیشوګیو ته هم باید ځان تېنګ کړم. پتنګان لکه چې ډېر ښکلي دي. کنه نو څوک به ماته راشي؟ ته به ډېر لرې یې. له لویو داړونکیو ځناورو څخه زه نه ډارېږم. زه هم منګولې او نوکان لرم.

هغه د زړه په ساده والي سره خپل څلور اغزي راوښوول. بیا یې وویل:

- دا نه شم زغملای ! ته چې غواړې ولاړ شې، نو ورځه ولاړ شه. مه ځنډېږه، نور ځنډ مه کوه.

هغه نه غوښتل چې کوچنی شاهزاده یې ووینې چې دی څنګه ژاړي. دا ډېر باغروره ګل وو....

لسمه برخه

د کوچني شاهزاده ګرزنده ستوري ته دا ګرزنده ستورګي (استېرویډونه) تر ټولو ډېر نږدې ول، لکه ۳۲۵، ۳۲۶، ۳۲۷، ۳۲۸، ۳۲۹ او ۳۳۰. کوچني شاهزاده وپتېیله چې لومړی دغو ستورګیو ته ولاړ شي؛ اړینه وه چې د ځان لپاره بوختیا پیدا کړي او کوم څه ترې زده کړي.

په لومړي ګرزنده ستورګي کې یوه پاچا ژوند کاوه. هغه ارغواني کالي او د قاقم پوستکی اغوستی وو. پر پلاز په ډېر ساده ډول، خو باعظمته ناست وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې يې کوچنی شاهزاده ولید ، نو يې په لوړ غږ وویل:

- دا دی، تبعه مې هم راپیدا شو !

کوچني شاهزاده داسې فکر وکړ:

- دا زه يې څنګه وپېژندلم؟ دا لومړی ځل دی چې دی ما وینی !

هغه پر دې نه پوهېد چې پاچاهان نړۍ ته په ډېر ساده لید ګوري: د هغوی لپاره ټول خلک اتباع دي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاچا په ډېر غرور سره، چې دی کولای شي د کوم چا لپاره پاچا واوسي، کوچني شاهزاده ته وويل:

- رانږدې شه، غواړم چې له نږدې دې وګورم.

کوچني شاهزاده شاوخوا وکتل، چې چیرته کښېني، خو د پاچا ډېرې ښکلې د قاقم له پوستکې جوړې شوې قبا ټول ګرزنده ستورګی پټ کړی وو. کوچنی شاهزاده دې ته اړوت چې ودرېږي، ځکه د کښناستو ځای نه وو پاتې، خو دی ډېر ستړی شوی وو...ناڅاپه یې اوږمی وایست. پاچا وویل:

- اداب او تشریفات دا اجازه نه ورکوي چې د پاچا په حضور کې

څوک اوږمی وباسي. دلته اوږمی ایستل منع دي.

کوچني شاهزاده په ځواب کې په شرمېنده ګۍ سره وویل:

- ما ناڅاپه او بې اختیاره اوږمی وایست. ما ډېره اوږده لار وهلې،

خوب مې بېخي نه دی کړی...

پاچا وویل:

- بیا نو زه تاته امر کوم چې اوږمی وباسه. ډېر کلونه کیږي چې ما

داسې څوک نه دی لیدلی چې اوږمی وباسي. زما لپاره دا د پام او لېوالتیا وړ ده. بس حکم کوم چې اوږمی وباسه! دا زما امر دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچنی شاهزاده تک سور شو او ویې ویل:

- خو زه ډار یږم...زه نور اریدمی نه شم ایستلای...
- بیا نو ، بیا نو زه امر کوم چې اریدمی وکاږه، یا خو...

له پاچا نه خبرې گډې وډې شوې او لکه چې لږ په غوسه هم شو.

د پاچا لپاره خو تر هر څه دا مهمه ده چې بې سرغړونې د ده اطاعت وشي. دی سرغړونه نه شي زغملای. دا یو مطلق شاه پرست وو. خو هغه ډېر مهربان وو ، ځکه یې یوازې معقول امرونه یې ورکول. په دې وخت کې پاچا بیا داسې وویل:

- که چیرې زه کوم جنرال ته امر وکړم چې ولاړ شه له سمندره کب

خوړونکی مارغه راوړه او جنرال دا امر اجرا نه کړي، دا به د هغه ملامتیا نه وي، بلکې زما ملامتیا به وي.

کوچني شاهزاده له ډار سره وویل:

- اجازه ده چې کېنم؟

پاچا په ډېر عظمت سره د قاقم له پوستکي جوړې شوې قبا یو پلو راغونډ کړ او ویې ویل:

- زه امر کوم چې کېنه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

خو کوچنی شاهزاده هک پک حیران وو او له ځان سره یې ویل: ستورگی دومره کوچنی دی. دی پر څه شي او پر چا پاچاهي کوي؟

په دې وخت کې هغه داسې وویل:

- اعلیحضرته، اجازه راکړئ چې له تاسو یوه پوښتنه وکړم...

پاچا په بېړه وویل:

- حکم کوم: پوښتنه وکړه !

علیاحضرته...ستاسو پاچاهي چېرته ده؟

پاچا عادي ځواب ورکړ:

- زما پاچاهي په هر ځای کې ده.
- په هر ځای کې؟

پاچا دی له لاسه ونیو او په ساده توب (تواضع) سره یې ورته خپل گرزنده ستورگی او نور گرزنده ستوري وښوول.

کوچني شاهزاده یو ځل بیا پوښتنه وکړه چې دا ټول ستاسو دي؟

پاچا ځواب ورکړ: هو.

ځکه چې هغه په رښتیا هم د بشپړ واک شاه وو، هېڅ ډول پولې او محدودیتونه یې په رسمیت نه پېژندل. کوچني شاهزاده وپوښتل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ستوري هم ستاسو اطاعت کوي؟

پاچا ځواب ورکړ:

نو خود ، ښکاره خبره ده چې ستوري هم زما اطاعت کوي. هغوی په يو رپ کې زما اطاعت کوي. زه سرغړونه نه شم زغملای.

کوچنی شاهزاده ډېر خوښ وو ، هغه له ځان سره داسې ويل چې که دی دومره غښتلی او ځواکمن وای ! نو ده به په يوه ورځ کې څلورڅلوېښت ځلي نه، بلکې دوه اويا ځلي، يا سل او يا هم دوه سوه ځلي له لمرلوېدو څخه خوند اخيست او دې ته به هم اړيزه نه پيدا کېده چې څوکۍ له يوه ځايه بل ځای ته يوسي ! په دې وخت هغه بيا لږ خپه شو ، ځکه چې خپل گرزنده ستوری يې په ياد راغی، ځان يې زړه ور کړ او له پاچا يې پوښتنه وکړه:

- زما ډېر زړه کيږي چې د لمرلوېدو سيل وکړم...مهرباني وکړئ...

دا پېرزوينه خو وکړئ، پر لمر باندې امر وکړئ چې ښکته شي...

- که چيري زه کوم جنرال ته امر وکړم چې د پتنگ په شان له يوه گل

څخه بل گل ته والوزه، او يا تر سمندره ولاړ شه او بېرته راشه او جنرال زما امر ونه مني، نو څوک به پړ وي، هغه او که زه؟

کوچني شاهزاده بې له ځنډه ځواب ورکړ:

- تاسو اعليحضرت.

(c) ketabton.com: The Digital Library

پاچا وويل:

- ببخي سمه خبره دې وکړه. له هر چا نه بايد هغه څه وپوښتل او

وغوښتل شي، څه چې هغه ورکولای شي. واک بايد تر هر څه ړومبی معقول وي. که چيري ته خپل ولس ته امر وکړي چې ځانونه اوبو ته واچوئ، ولس انقلاب کوي. زه دا ربښته لرم چې له خلکو اطاعت وغواړم، ځکه چې زما غوښتنې او امرونه معقول دي.

کوچني شاهزاده د لمرلوېدو پوښتنه بيا ور په ياد کړه. هغه پر دې خبره ټينګ ولاړ وو. تر څو چې ځواب نه وای ورکړ شوی دی له خپلې خبرې نه تېرېده: د لمرلوېده څنګه شو؟

پاچا وويل:

- د لمرلوېدو سيل به هم وکړې. زه غواړم چې لمر ولوېږي. خو لومړی

بايد ښو او مساعدو شرايطو ته انتظار وباسم، ځکه چې د واکمن حکمت په همدې کې دی.

کوچني شاهزاده وويل:

- شرايط به کله مساعد شي؟

پاچا په خبرو کې بند بند کېده، د يوه پرېړ کليز پاڼې يې اړولې او ويې ويل:

- شرايط به...شرايط به نن ماښام پر اوو بجو او څلوېښت دقيقو

(c) ketabton.com: The Digital Library

مساعد شي. ته به يې بيا ووينې چې زما امر څنګه کره اجرا کيږي.

کوچني شاهزاده ارږمی وکيښې. افسوس چې دلته داسې نه ده چې هر مهال وغواړې د لمرلوېدو سيل وکړې ! رښتيا خبره دا چې دلته هغه نور زړه تنګی غوندې شو. نو پاچا ته يې وويل:

- زه درنه ځم. دلته نور کوم کار نه لرم.

پاچا ورته وويل:

- پاتې شه !

پاچا پر دې ډېر مغرور وو چې ده يو تبعه موندلی او نه يې غوښتل چې له هغه څخه بېل شي.

- دلته پاتې شه، زه به دې وزير مقرر کړم.
- د څه شي وزير؟
- نو...د نياو وزير.
- نو دلته خو هېڅوک نشته چې محاکمه شي او قضاوت پر وشي !

پاچا يې خبره رد کړه او ويې ويل:

- څنګه نشته. ما لا تر اوسه خپله ټوله پاچاهي نه ده کتلې. زه د

شاهي بګۍ لپاره ډېر زوړ يم او پلی چې ګرزم نو ډېر ستړی کېږم...

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشني شاهزاده شاه تېته کړه او یو ځل بیا یې د ګرزنده ستوري هاغه بل لوری وکوت. بیا یې په لوړ غږ وویل:

- ها خواته هم هېڅوک نشته !

پاچا ورته وویل:

- څوک چې نشته، بیا نو پخپله پر خپل ځان قضاوت وکړه. دا تر ټولو

ستونزمن کار دی. پر خپل ځان قضاوت کول ډېر ستونزمن کار دی، د دې په پرتله چې پر نورو قضاوت وشي. که چیرې ته وکړای شې چې پر خپل ځان سم قضاوت وکړې، دا به په دې مانا وي چې ته رښتیا هم یو حکیم یې.

کوچني شاهزاده ورته وویل:

زه هر چیرې کولای شم چې پر خپل ځان قضاوت وکړم. د دې لپاره اړینه نه ده چې زه دې حتمي دلته له تاسو سره پاتې شم.

د پاچا خوله بنده کېده او ویې ویل:

- زما په ګومان دلته زما د ګرزنده ستوري په کوم ځای کې یوه زړه مږه

ژوند کوي. د شپې له خوا یې زه کړپ کړوپ اورم چې مزاحمت کوي. ته کولای شې چې هغه محاکمه کړې او قضاوت پر وکړې. کله ناکله پرې د سولۍ (اعدام) حکم صادروه. د هغې ژوند به په تا پورې اړه ولري. خو هر ځل باید

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا وبښل شي. دا زړه مړه باید وساتل شي، ځکه چې موږ یوازې همدا یوه مړه لرو.

کوچني شاهزاده وویل:

- د سولۍ د امرونو صادرول مې نه خوښیږي. بس زما وخت لږ دی، زه ځمه.

پاچا وویل:

- مه ځه، وخت لا شته.

کوچني شاهزاده ځان چمتو کړ چې وخوځیږي، خو نه یې غوښتل چې دا زوړ پاچا خپه کړي.

- که چیري تاسو اعلیحضرت غواړئ چې امرونه او حکمونه مو بې له

کومې سرغړونې ترسره شي، نو تاسو کولای شئ چې ماته یو معقول امر وکړئ. د ساري په توگه ماته امر وکړئ چې زه بې له کومه ځنډه وخوځیږم... زه فکر کوم چې د دې لپاره شرایط ډېر ښه مساعد دي...

پاچا ځواب نه ورکاوه، کوشني شاهزاده لنډه شېبه زړه نه کاوه، بیا یې سوړ اسویلی وایست او روان شو.

پر دې مهال پاچا په بیړه له شا نه غږ ورپسې وکړ:

- ته مې د سفیر په توگه مقرر کړې!

(c) ketabton.com: The Digital Library

د هغه له خبرې د اسې ښکاريده چې له دې خبرې سره کوم مخالفت نه لري.

کوچنی شاهزاده پر لاره روان وو او له ځان سره يې د اسې وويل:

- لويان عجيب خلک دي.

يوولسمه برخه

په دويم گرزنده ستوري کې يو عزت غوښتونکي ژوند کاوه. کله چې يې کوچنی شاهزاده له لري وليد ، نو يې په لوړ غږ وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- اوو، دا دی درناوی کوونکی راپیدا شو !

شهرت غوښتونکي خلک داسې فکر کوي چې ټول پر دوی باندې خوشالېږي. کوچني شاهزاده وویل:

- ورځ مو په خیر. ستاسو د شاپو خولۍ څومره په زړه پورې ده.

عزت غوښتونکي وویل:

- دا په دې خاطر چې د سترې مه شئ پر مهال یې کاروم. کله چې څوک

زما هرکلی وکړي او د درناوي سر ټیټ کړي، بیا نو زه د شاپو خولۍ ورته له سره لرې کوم. خو له بده مرغه دې لور ته هېڅوک هم سر نه راښکاره کوي.

کوچني شاهزاده له ځان سره وویل:

- عجیبه؟ دی هېڅ پوه نه شو.

پر دې مهال عزت غوښتونکي ورته وویل:

- لاسونه دي وپړکوه.

کوچني شاهزاده لاسونه وپړکول. عزت غوښتونکي خپله د شاپو خولۍ له سره لرې کړه، په ساده توب او خاکسارۍ سره یې ورته سر ټیټ کړ.

کوچني شاهزاده له ځان سره فکر وکړ: د زاړه پاچا له گرزنده ستوري نه دلته خوشالي ډېره ده. نو یې یو ځل بیا لاسونه وپړکول. عزت غوښتونکي یو ځل

(c) ketabton.com: The Digital Library

بیا د شاپو خولۍ له سره لرې کړه، سر یې ورته ټیټ کړ او په دې ډول یې ستړي مه شي سره وکړه.

پینځه دقیقې پرله پسې همدا ستړي مه شي تکرارېده، خو د کوچني شاهزاده زړه یې ورتور کړ. بیا یې وپوښتل:

- د دې لپاره چې د شاپو خولۍ له سره ولوېږي سړی باید څه وکړي؟

خو عزت غوښتونکي یې خبرو ته غوږ ونه نیو. شهرت غوښتونکي خلک هېڅ ډول خبرو ته غوږ نه نیسي، هغوی یوازې هغو خبرو ته غوږ نیسي او اوري یې، چې په هغو کې د دوی ستاینه کیږي.

بیا یې له کوچني شاهزاده څخه پوښتنه وکړه:

- ته په رښتیا زما یو ډېر ښه او خوشال درناوی کوونکی یې؟
- درناوی کول - یانې څه؟
- درناوی کول یانې پر دې اعتراف کول چې په دې گرزنده ستوري کې

تر ټولو زه ډېر ښکلی، تر ټولو زما کالي ډېر ښایسته، تر ټولو زه ډېر بډای او تر ټولو زه ډېر هوښیار یم.

- ښه، نو ستا په گرزنده ستوري کې خو نور هېڅوک نشته !
- خیر دی، ماته دا خوښي راوبښه، بیا هم پر ما باندې خوشالي

څرگنده کړه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچني شاهزاده اوږې ورو پورته وغورځولې او ويې ويل:

- زه درباندې خوشاله يم، نو دا کار تاته څه خوشالي او څه گټه درکوي؟

کوچنی شاهزاده له عزت غوښتونکي څخه په منډه منډه رهي شو. هغه خپله لار ونيوه او له ځان سره يې داسې فکر وکړ:

- په رښتيا چې لويان ډېر عجيب خلک دي.

دولسمه برخه

په بل گرزنده ستوري کې يو نښه يي ژوند کاوه. کوچنی شاهزاده له هغه سره ډېر لږ وخت وو، خو تر دې وروسته کوچنی شاهزاده ډېر خواشينی شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې دی دغه گرزنده ستوري ته راغی، نښه یې سرې چوپ ناست وو، ډکو، نیم ځښل شویو او تشو بوتلونو ته یې په ځیر ځیر کتل. کوچني شاهزاده پوښتنه تری وکړه:

- دا ته څه کوې؟

نښه یې په بړوس او تریو تندي ورته ځواب ورکړ:

- ښنم یې.
- د څه لپاره؟
- د دې لپاره چې هېر یې کړم.

د کوچني شاهزاده زړه پر هغه ډېر وسو او بیا یې ترېنه وپوښتل:

- څه شی غواړې چې هېر کړې؟

نښه یې اعتراف وکړ او ویې ویل:

- غواړم دا هېر کړم چې زما لپاره ډېر د شرم او خجالت ځای دی.

نښه یې ښکته کتل.

کوچني شاهزاده غوښتل چې له مسکین سره مرسته وکړي. نو یې پوښتنه تري وکړه:

- د څه شي په خاطر شرمېنده یې؟
- په دې خاطر خجالته یم چې زه مشروب ښنم!

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه نور نه شو کولای چې یوه خبره هم وکړي.

کوچنی شاهزاده په داسې حال چې هک پک هېښ وو ، له دې ځایه هم روان شو. دی پر لاره روان وو او له ځان سره یې داسې فکر کاوه:

- هو ، دا خبره حق ده چې لویان ډېر عجیب خلک دي.

دیارلسمه برخه

څلورم گرزنده ستوری د یوه معامله گر او جدي عملي کارکوونکي سړي ستوری وو. هغه داسې بوخت وو چې د کوچني شاهزاده په ورتگ سره یې ان سر هم پورته نه کړ. خو کوچني شاهزاده ورته وویل:

- ورځ مو په خېر. ستاسو سگریټ مړ شوی دی.
- درې او دوه-پېنځه کیږي. پېنځه او اووه- دولس. دولس او درې-

پېنځلس. ورځ دې په خېر. پېنځلس او اووه-دوه ویشت. دوه ویشت او شپږ-اته ویشت. د اورلگیت د خلې لگولو ته هم وخت نشته. شپږویشت او پېنځه-یو دېرش. اوف ! ټول شوه پېنځه سوه یو میلیون شپږلکه دوه ویشت زره اووه سوه یو دېرش.

- پېنځه سوه میلیونه څه شی؟
- آ؟ ته لا دلته یې؟ پېنځه سوه میلیونه...اوس نه پوهېږم څه شی...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه ډېر کار لرم ! زه جدي سړی یم، چتیاتو ته وخت نه لرم ! دوه او پېنځه-اووه کیږي...

کوچني شاهزاده یو ځل بیا ترې وپوښتل:

- څه شی پېنځه سوه میلیونه شو ؟

دی تر هغو پر خپله پوښتنه کلک ولاړ وو تر څو چې ځواب نه وو ورکړ شوی. جدي سړي سر پورته کړ:

- څلورپنځوس کاله کیږي چې زه په دې گرزنده ستوري کې ژوند کوم.

په دې ټول مهال کې ماته یوازې درې ځلي مزاحمت شوی. لومړی ځل دوه ویشت کاله پخوا له کوم ځای نه یوه مرغټانه را الوتې وه او ماته راغله. هغې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېر شور ماشور جوړ کړ چې له همدې لامله په جمع کې رانه درې تېروتنې وشوې. دویم ځل یوولس کاله دمخه د روماتېزم د درد سخته حمله راباندې راغله، ځکه چې زه تل ناست یم، کار مې د ناستو دی او د گرزېدو لپاره وخت نه لرم. زه جدي سړی یم... دریيم ځل دا دی، دی ! ښه، ټول پېنځه سوه میلیونه شو...

- څه شی پېنځه سوه میلیونه شو؟

معامله گر سړی پوه شو چې باید ځواب ورکړي، کنه نو په ارامه به یې پرې نه ږدي.

- دا کوچني شیان چې کله کله په هوا کې ښکاري، دا پېنځه سوه میلیونه شو.
- کوم کوچني شیان، مچان؟
- نه، نه، داسې واړه واړه دي، ځلیږي.
- مچۍ؟
- نه، مچۍ نه دي. داسې کوشني کوشني، طلايي رنگه، هر يو لټ چې

کله ورته وگوري، نو بیا په چورت کې ولاړ شي. خو زه جدي سړی یم. زه د خیال او چورت لپاره وخت نه لرم.

- ستوري؟
- هو هو، ستوري.
- پېنځه سوه میلیونه ستوري؟ ته په هغوی باندې څه کوې؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

- پېنځه سوه يو ميليون، شپږ لکه دوه ويشت زره اووه سوه يو دېرش.

زه جدي سړى يم، زما کره شمېر خوښيږي.

- ښه، نو په دې ټولو ستورو باندې څه کوې؟
- څه پرې کوم؟
- هو.
- زه هېڅ پرې نه کوم، خو هغوى ټول زما ستوري دي.
- ټول ستوري ستا دي؟
- هو.
- نو ما خو يو پاچا وليد چې...
- پاچاهان هېڅ شى هم نه لري. هغوى يوازې پاچاهي کوي. ستوري

لرل او پاچاهي کول دواړه يوه مانا نه لري.

- نو دا دومره ستوري دي د څه لپاره خپل کړي؟
- د دې لپاره چې شتمن او بډاى واوسم.
- د څه شي لپاره غواړې چې شتمن واوسې؟
- د دې لپاره چې نور نوي ستوري رانيسم، که چيري نوي ستوري

کوم څوک کشف کړي.

کوچني شاهزاده فکر وکړ:

- دى داسې قضاوت او خبرې کوي لکه هغه نېشه يي چې کولې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو یې بیا ورڅخه پوښتنې پیل کړې:

- څنګه کېدای شي چې ستوري د یو چا ملکیت او شتمني واوسي؟

معامله ګر په ډونګن غږ سره پوښتنه وکړه:

- ستوري د چا دي؟
- نه پوهېږم، د هېچا نه دي.
- یانې چې زما دي، ځکه زه لومړی سړی وم چې هغوی زما فکر ته

راغلل.

- بس همدومره؟
- هو، خود، همدومره. که چیري ته داسې یو الماس پیدا کړې چې

خاوند ونه لري، مانا دا چې هغه ستا شو. که چیري ته داسې یو ټاپو پیدا کړې چې خاوند ونه لري، هغه ټاپو ستا دی. که چیري تر نورو ټولو دمخه ستا په ذهن کې کومه مفکوره راپیدا شي، ته د هغې د اختراع لیک ثبت ځانته اخلې، دا مفکوره ستا شوه. نو ستوري ټول ځکه زما دي چې تر ما مخکې بل هېڅوک دې ته نه وو ځیر شوی چې دا ستوري لاس ته راوړي.

کوچني شاهزاده وویل:

- دا خبره سمه ده. نو ته په هغوی باندې څه کوې؟

معامله ګر په ځواب کې ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هغوی زما په واک کې دي. زه يې اداره کوم. دا ډېر ستونزمن کار

دی، خو زه جدي سړی يم.

د کوچني شاهزاده لپاره دا پوښتنې لږوې. هغه وويل:

- که چيرې زه کوم وربښمين دسمال ولرم، زه کولای شم چې تر غاړې

يې تاو کړم او له ځان سره يې يوسم. که چيرې زه کوم ګل ولرم، زه کولای شم چې هغه راوشکوم او له ځان سره يې يوسم. نو ته خو نه شې کولای چې ستوري له ځان سره يوسې!

- نه، نه يې شم کولای، خو زه کولای شم هغوی په بانک کې کېږدم.
- دا څنګه؟
- دا داسې: په يوه کاغذ کې ليکم چې زه دومره ستوري لرم. تر دې

وروسته دا کاغذ په صندوق کې اچوم او په کيلي يې کولپوم.

- بس خلاص؟
- همدومره بس ده نو.

کوچني شاهزاده له ځان سره فکر وکړ:

- په زړه پورې خبره ده. ان شاعرانه ده. خو دومره جدي نه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا چې کوم شی جدي دی او کوم شی جدي نه دي، په هغه کوچنی شاهزاده داسې پوهېد لکه څنګه چې يې پرې سر خلاصېده، داسې نه لکه لويان. هغه وويل:

- زه يو ګل لرم او هر ګهيځ ورته اوبه ورکوم. زه درې اورشيندي

غرونه لرم چې هره اوونۍ يې پاکوم. زه هغوی درې واړه پاکوم، هغه اورشيندی غر چې مړ شوی او اور نه غورځوي، هغه هم پاکوم. ځکه کېدای شي کومه پېښه وشي. زما اورشيندو غرونو ته دا ګټه لري چې هغوی زما دي او زما په واک کې دي. خو ستورو ته ستا هېڅ کومه ګټه نه رسيږي....

د معامله ګر سړي خوله خلاصه پاتې وه او هېڅ ځواب يې نه درلود، کوچنی شاهزاده هم ترې روان شو. هغه په سپېدلۍ له ځان سره ويل:

- په رښتيا چې لويان هېښنده خلک دي.

څوارلسمه برخه

پېنځم ګرزنده ستوری ډېر په زړه پورې وو. هغه تر ټولو کوچنی وو. په دغه ستوري کې يوازې يو څراغ او څراغ بلوونکی ځايېدل. کوچنی شاهزاده نه پوهېد په دغه کوچني ستوري کې، چې چيرته لري په هسک کې دی، نه پکې کورونه شته، نه پکې څوک ژوند کوي، څراغ او څراغ بلوونکی څه په کار دي. خو هغه داسې فکر وکړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ښايي چې دا سړی ناپوه او نامعقول وي. خو دی دومره ناپوه نه

ښکاري لکه پاچا، عزت غوښتونکی، معامله گر او نېشه يي. د ده په کار کې بيا هم مانا شته. دی چې کله خپل څراغ بل کړي داسې ښکاري، لکه يو بل ستوری او يا يو گل چې راپيدا شي. خو کله چې څراغ مړ کړي داسې ښکاري لکه ستوری او گل چې ويده شي. ډېره ښه بوختيا ده. دا په رښتيا چې گټور کار دی، ځکه چې ښکلی دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چې هغه دغه ستوري ته ورننوتې شو، نو يې له درناوي سره څراغ بلوونکي ته سرټيټ کړ. هغه وويل:

- ورځ مو په خير. تا ولې اوس څراغ مړ کړ؟

څراغ بلوونکي په ځواب کې ورته وويل:

- ورځ مو په خير. څراغ مې ځکه مړ کړ چې پرېکړه همداسې شوې ده.
- دا څه ډول پرېکړه ده؟
- څراغ مړ کول. ماښام مو په خير.

هغه يو وار بيا څراغ بل کړ.

- ولې دې بيا څراغ بل کړ؟

څراغ بلوونکي په تکرار سره وويل:

- پرېکړه همداسې ده.

کوچني شاهزاده وويل:

- زه پوه نه شوم.

څراغ بلوونکي وويل:

- دا دومره ستونزمنه خبره نه ده چې سړی پرې پوه نه شي. پرېکړه

پرېکړه ده. ورځ مو په خير.

(c) ketabton.com: The Digital Library

څراغ يې مړ کړ.

وروسته يې پر سره دسمال باندې د تندي خوله پاکه کړه او ويې ويل:

زما ورځنۍ (کسب) ډېره ستونزمنه ده. يو مهال دې کار مانا درلوده. ما ګهيځ څراغ مړ کاوه او ماښام مې بلاوه. ما ټوله ورځ په واک کې درلوده چې دمه وکړم او شپه مې هم په واک کې وه چې خوب پوره کړم..

- وروسته بيا پرېکړه بدله شوه؟

څراغ بلوونکي وويل:

- بدبختي همدا ده چې پرېکړه نه ده بدله شوې ! زما ګرزنده ستورى

کال تر بله لا ګړندى تاوېږي. کوشني شاهزاده ترې وپوښتل:

- نو اوس به څه کوئ؟
- هېڅ. ګرزنده ستورى په يوه دقيقه کې يو وار څرخي او زه د دمې

کولو لپاره يوه ثانيه وخت هم نه لرم. هره دقيقه څراغ مړ کوم او بېرته يې بلوم.

- عجيبه خندوونکې خبره ده ! يانې دا چې ستا ټوله ورځ يوه دقيقه ده !

څراغ بلوونکي وويل:

- د خندا وړ څه نشته. زه او ته دا دې يوه مياشت وشوه چې سره غږېږو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- بشپړه میاشت؟!
- هو. د برش دقیقې. یانې چې د برش ورځې. مابنام مو په خبر!

هغه یو وار بیا ځراغ بل کړ.

کوچني شاهزاده ځراغ بلوونکي ته کتل او ورو ورو یې خوښېده، ځکه چې هغه پر خپله خبره ولاړ او خپلې خبرې ته ژمن وو. د کوشني شاهزاده هغه مهال په یاد راغی چې ده به خپله څوکۍ له یوه ځایه بل ځای ته مخکې کوله، د دې لپاره چې د لمرلوېدو سیل وکړي. د ده زړه وشو چې له ملګري سره مرسته وکړي. نو یې ځراغ بلوونکي ته وویل:

- غوږ ونیسه. زه غواړم تا ته داسې یو چل دروښیم چې ته وکولای شې

هر وخت چې وغواړې دمه وکړې...

ځراغ بلوونکي وویل:

- زه تل غواړم چې دمه وکړم، تل مې استراحت ته زړه کېږي.

خو کېدای شي چې سړی خپلې خبرې ته ژمن وي او کېدای شي چې سړی لټ وي.

کوچني شاهزاده خپلو خبرو ته دوام ورکاوه:

- ستا ګرزنده ستورګی دومره کوشنی دی چې ته کولای شې په درې

(c) ketabton.com: The Digital Library

گامه کې د هغه له شاوخوا نه راتاو شې. اړینه ده په داسې ګړندیتوب سره تګ وکړې چې تل په لمر کې پاتې شې. کله چې وغواړې دمه وکړې، ته همداسې ځه، ځه او ځه... نو ورځ به دې دومره اوږدېږي، څومره چې ته غواړې.

څراغ بلوونکي وویل:

- نو دا خو ماته دومره ګټه نه لري. په نړۍ کې زما تر هر څه خوب ډېر

خوښېږي.

کوچني شاهزاده ورته خپل افسوس څرګند کړ:

- بیا دې نو کار خراب دی.

څراغ بلوونکي وویل:

- کار مې خراب دی. ورځ دې په خېر.

بیا یې څراغ مړ کړ.

کوچني شاهزاده خپله لار ونیوه او له ځان سره یې وویل:

- دا دی انسان، دا دی انسان. هر څوک چې یې ووینې په سپک لید به

ورته وګوري، هم پاچا ته، هم عزت غوښتونکي ته، هم نښه یي ته او هم معامله ګر ته. زه فکر کوم چې تر دوی ټولو همدا یو د خندا وړ نه دی. ښایي په دې خاطر چې هغه یوازې د خپل ځان په اړه فکر نه کوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوشني شاهزاده سوړ اسويلی وايست. له ځان سره يې فکر کاوه:

- زړه مې غواړي چې له همدې سړي سره دوستي او ملګرتيا وکړم. خو د ده ستورګی ډېر کوچنی دی او دوه کسه پکې نه ځايږي...

هغه دا زړه نه کاوه له ځان سره پر دې اعتراف وکړي، چې دغه ډېر ښه ستورګی د يو بل لامل له مخې هم د ده ډېر خوښيږي. هغه دا چې په دغه ګرزنده ستورګي کې په څلرويشتو ساعتو کې سړی کولای شي چې يو زر څلور سوه څلوېښت ځلي د لمرلوېدو سيل وکړي او خوند ترې واخلي !

پېنځلسمه برخه

شپږم ګرزنده ستوری تر مخکيني ګرزنده ستورګي لس ګرايه لوی وو. په دې ګرزنده ستوري کې يو بوډا ژوند کاوه او پنډ پنډ کتابونه يې ليکل. کله چې يې کوشنی شاهزاده وليد نو يې په لوړ غږ وويل:

- وګورئ ! سيلاني مسافر راغی.

کوچنی شاهزاده د دې لپاره چې دمه وکړي نو پر مېز کښېناست، ځکه چې ډېر ګرزېدلی او ډېره مسافري يې کړې وه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا ترې وپوښتل:

- ته د کوم ځای یې؟

کوچني شاهزاده له بوډا څخه پوښتنه وکړه:

- دا دومره ستر کتاب د څه شي کتاب دی؟ تاسو دلته څه کوئ؟

بوډا ځواب ورکړ:

- زه جغرافیه پوه یم.
- جغرافیه پوه یانې څه شی؟
- جغرافیه پوه هغه پوهاند ته ویل کیږي چې پر دې ټولو پوهېږي،

(c) ketabton.com: The Digital Library

دریابونه، سمندرګي، سیندونه، ښارونه، غرونه او دښتې چیرې پرتې دي، یا په کومو ځایونو کې موقعیت لري.

کوچني شاهزاده وویل:

- څومره په زړه پورې ! اصلي کار خو دغه دی !

ده د جغرافیه پوه پر ګرزنده ستوري نظر واچاوه. ده تر اوسه دومره لوی ستوری نه وو لیدلی. بیا یې وویل:

- ستاسې ګرزنده ستوری ډېر ښایسته دی. تاسې سمندرونه لرئ؟

جغرافیه پوه وویل:

- زه هغوی نه پېژنم.

کوچني شاهزاده په مایوسۍ سره وویل :

- او-و...غرونه لرئ؟

جغرافیه پوه بیا وویل:

- غرونه نه پېژنم.
- ښارونه، سیندونه، دښتې څنګه، لرئ یې؟
- دا هم نه پېژنم.

نو تاسې خو جغرافیه پوه یاست !

(c) ketabton.com: The Digital Library

بوډا وویل:

- سمه خبره دې وکړه. زه جغرافیه پوه یم، سیلاني نه یم. زه سیلانیانو

ته ډېره اړتیا لرم. ځکه چې د ښارونو، سیندونو، غرونو، سمندرګیو، سمندرونو او دښتو شمېر جغرافیه پوه نه نیسي. جغرافیه پوه ډېر مهم وګړی دی، دی د ګرزېدو لپاره وخت نه لري. دی له خپل دوتره د باندې نه وزي. خو ده ته سیلانیان او ګرزندویان راځي او د هغوی کیسې لیکي. که چیري د دوی له شمېر څخه یې کوم ثوک کومه په زړه پورې کیسه وکړي، جغرافیه پوه یې سموي او کنترولوي یې چې دا سړی رښتونی ګرزندوی دی او که نه.

- د څه لپاره؟
- د دې لپاره چې که چیري سیلاني دروا غ ووایي، نو د جغرافیې په

درسي کتابونو کې هر څه ګډوډ ېږي. که چیري هغه ډېر څښل هم وکړي بیا هم بدبختي ده.

- ولې؟
- ځکه چې نېشه یانو ته یو شی دوه ښکاري. په کوم ځای کې چې یو

غر وي، جغرافیه پوه دوه لیکي.

کوچني شاهزاده وویل:

- ما یو سړی پېژاند...له هغه نه به یو خراب ګرزندوی جوړ شوی وای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډېره شونې ده. په دې توګه که چیري مالومه شي چې ګرزندوی رښتونی سړی دی، بیا نو د هغه نوې ایستنه (کشف) کنترولوي.

- څنګه یې کنترولوي؟ هماغلته ورځي او ګوري یې؟
- نه، دا کار ډېر ستونزمن دی. له ګرزندوی نه یې ثبوت غواړي. د

ساري په توګه، که چیري هغه لوی غر کشف کړي، نو هغه باید له دغه غره نه لوییې ډبرې راوړي.

جغرافیه پوه نا ارامه او اندېښمن شو:

- ته خو پخپله ګرزندوی یې! ته له لرې ځایه راغلی یې! د خپل

ستوري په اړه ماته کیسه وکړه! هغه خپل وچکنې تېره کړ او پنډ کتاب یې پرانیست. د ګرزندویانو کیسې خلک لومړی په وچکنې لیکي. کله چې یې ګرزندویان ثبوت کړي، تر هغه وروسته یې بیا کیسه په قلم لیکي. جغرافیه پوه وویل:

- ما تاته غوږ نیولی دی، وایه.

کوچني شاهزاده وویل:

زه هلته دا سې کوم په زړه پورې شیان نه لرم. زما هر څه ډېر کوچني دي. درې اورشیندي غرونه لرم. دوه یې اور غورځوي او دا بل دربیم یې ډېر وخت کېږي چې مړ دی، اور نه شیندي. خو بیا هم کېدای شي چې بیا په اور شیندلو پیل وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

جغرافیه پوه د ده خبره تایید کړه:

- هو ، کېدای شي چې دا پېښه بیا وشي.
- نور، یو ګل لرم.

جغرافیه پوه وویل:

- مورږ ګلان نه لیکو او په کتاب کې یې نه ثبتوو.
- ولې؟ ! ګل خو تر هر څه ډېر ښکلی دی !
- ځکه چې ګلونه تېرېدونې (فاني) دي.
- څنګه تېرېدونې دي؟

جغرافیه پوه وویل:

- د جغرافیې کتابونه په نړۍ کې تر ټولو ارزښتناک کتابونه دي.

هغوی هېڅ مهال نه زړېږي. په دې چې دا ډېره کمپېښه پېښه ده چې غر دې له خپل ځایه وښوري. یا خو دا چې دریاب دې وچ شي. مورږ د تلپاتې او بدلون نه موندونکو شیانو په اړه لیکنه کوو.

کوچني شاهزاده د ده خبرې غوڅې کړې او ویې ویل:

- نو مړ شوی اورشیندی غر کېدای شي چې بیا راژوندی شي او په

اور شیندلو پیل وکړي.

نو دا «تېرېدونی» څه شي ته وایي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

جغرافیه پوه وویل:

- دا چې اورشیندی غر اور غورځوي یا یې نه غورځوي، دا زموږ

جغرافیه پوهانو لپاره مهمه نه ده. زموږ لپاره مهم غر دی. غر بدلون نه مومي.

کوچنی شاهزاده چې هر مهال پوښتنه وکړي او د خپلې پوښتنې ځواب وا نه وري، نو په ارامه نه کېني، ځکه خو یې بیا وپوښتل:

- «تېرېدونی» یانې څه؟
- دا په دې مانا: هغه شی چې باید پر لنډمهال له منځه ولاړ شي.
- نو زما گل باید پر راتلونکي لنډمهال له منځه ولاړ شي؟
- خود.

کوچني شاهزاده له ځان سره وویل:

- زما ښکلی گلاب او زما خوشالي لنډ عمر لري او له نړۍ نه هېڅ

دفاع نه لري. هغه یوازې څلور اغزي لري. ما دی خوشي کړی او زما په گرزنده ستوري کې یوازې دی !

ده لومړی ځل د پرې ښودل شوي گل ارمان وکړ. خو هماغه شېبه ورته زړورتوب راستون شو. له جغرافیه پوه څخه یې پوښتنه وکړه:

- تاسو څه سلا راکوئ چې کومې خوا ته ولاړ شم؟

جغرافیه پوه ورته وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د ځمکې گرزنده ستوري ته ولاړ شه. هغه ډېر ښه نوم لري....

کوچنی شاهزاده پر خپله لار روان شو، خو د پرې ښودل شوي گل خيال او اند يښنه لا ورسره وه.

شپاړسمه برخه

کله چې کوچنی شاهزاده اووم گرزنده ستوري ته راغی نو دا اووم ستوری ځمکه وه. ځمکه هسې عادي گرزنده ستوری نه دی! په هغې کې يوسلو يوولس پاچاهان (له دې شمېر څخه تورپوستي پاچاهان هم دي)، اووه زره جغرافيه پوهان، نهه لکه معامله گر، اووه نيم ميليونه نېشه يان او درې سوه يوولس ميليونه عزت غوښتونکي ژوند کوي چې ټول نږدې دوه ميلياردە لويان کيږي.

د دې لپاره چې تاسو پوه کړم، ځمکه څومره ستره ده، غواړم دومره ووايم، تر هغه مهاله چې بريښنا لا اختراع شوې نه وه، اړينه وه چې په ټولو شپږو لويو وچو کې گڼ شمېر څراغ بلوونکي شتون ولري چې ټول شمېر يې څلور لکه دوه شپېته زره پېنځه سوه يوولس کېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که چیري له وړاندې نه ورته وکتل شي، نو دا ډېره ښکلې او په زړه پورې تماشا وه. د دغه لوی شمېر څراغ بلوونکیو حرکتونه تر یو نازک تول (وزن) لاندې وو، لکه د بالت په نڅا کې. لومړی د نوي زیلاند او استرالیا څراغ بلوونکي وړاندې تلل. کله چې به یې څراغونه بل کړل، نو ویده به شول. په دوی پسې به د چین د څراغ بلوونکو نوبت راورسېد. دوی چې به خپله نڅا ترسره کړه، نو به د پردې شاته ولاړل. تر دوی وروسته به د روسیې او هند د څراغ بلوونکو نوبت راورسېد. ورپسې د افریقا او اروپا د څراغ بلوونکو وار وو. تر دې وروسته به د سویلي امریکا د څراغ بلوونکو نوبت راورسېد. بیا به نو د شمالي امریکا د څراغ بلوونکو نوبت شو. دوی هېڅ مهال تېروتنه نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوله او نه غلطېدل، ټول پر خپل مهال ستېږ ته ختل. هو، دا ډېره ځلانده او ښکلې تماشاه وه.

یوازې هغه څراغ بلوونکي چې په شمالي قطب کې یې باید یوازینی څراغ بلولای او د ده په شان په سویلي قطب کې یوه څراغ بلوونکي ارام ژوند درلود، ځکه چې دوی دواړو په کال کې یوازې دوه ځلي دا کار کاوه.

اوولسمه برخه

کله چې سړی ټوکې کوي، ته به نه غواړې چې دروا غووایې، خو کله کله پکې له سړي نه وویل شي. ما د څراغونو په اړه کیسه کې د رښتیا پر وړاندې لږ څه غلطي وکړه. له دې ډاریږم، هغه څوک چې زموږ گرزنده ستوری نه پیژني، په اړه یې غلط فکر ونه کړي. خلک پر ځمکه باندې دومره ډېر ځای نه نیسي. که چیرې د هغې دوه میلیارده اوسېدونکي سره راټول او د گڼې گونې په بڼه سره یو ځای شي، لکه په میټینگ کې چې سره ولاړ وي، نو بې له کومې ستونزې به هغوی ټول په داسې یوه سیمه کې ځای شي چې شل میله اوږدوالی ولري او شل میله سور. ټول بشریت کېدای شي چې د ارام سمندر په تر ټولو کوچني ټاپو کې سره یو ځای کوټه شي.

ښکاره خبره ده چې لویان به ستاسو پر خبره باور ونه کړي. هغوی پر دې اند دي چې ډېر ځای نیسي. هغوی د «اډانسونیا ډیجیټاټا» د ونې په شان پخپله خپل ځان ته ډېر ستر ښکاري. تاسې هغوی ته سلا ورکړئ چې سمه شمېرانه (محاسبه) وکړي. د هغوی دا ډېر خوښېږي، هغوی ارقام زښت ډېر خوښوي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

تاسې پر دې شمېر خپل وخت له لاسه مه ورکوئ. دا يو بې گټې کار دی. تاسې خو بې له دې هم پر ما باور لرئ.

نو کله چې کوچنی شاهزاده ځمکې ته راپېښ شو، نو يې بېخي يو بشر هم ونه ليد او ډېر هېښ شو. هغه ان داسې فکر وکړ چې دی غلط شوی او کوم بل گرزنده ستوري ته راغلی دی. خو پر دې مهال ده ته نږدې په شگه کې يوه کړۍ، چې د سپوږمۍ د وړانگې رنگ يې درلود، وښورېده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچني شاهزاده په هر حال بيا هم داسې وويل:

- ماښام مو په خېر.

مار ځواب ور نه کړ.

- ماښام دې په خېر.
- دا زه کوم گرزنده ستوري ته راپېښ شوم؟

مار وويل:

- ځمکې ته راغلی يې، افريقا ته.
- ښه، ښه. نو ايا په ځمکه کې خلک نشته؟
- دا دښته ده. په دښته کې هېڅوک ژوند نه کوي. خو ځمکه لويه ده.

کوچنی شاهزاده پر ډبره کېناست او هسک ته يې وکتل. ده په چورتي حالت سره وويل:

- غواړم پوه شم چې ستوري د څه په خاطر ځلېږي. ښايي په دې خاطر

چې وړاندې يا وروسته.

هر څوک وکولای شي بيا خپل ستوری ولټوي. وگوره ورته، زما گرزنده ستوری هاغه دی، سيده زموږ له پاسه... تر هغه پورې واټن ډېر اوږد او لوی دی!

مار وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ستا گرزنده ستوری ښکلی دی. ته به دلته پر ځمکه باندې څه کوې؟

کوچني شاهزاده وویل:

- ما له خپل گل سره لانجه وکړه.
- ښه، ښه...

وروسته دواړه چوپ شول.

کوچني شاهزاده بیا پر خبرو پیل وکړ:

- خلک چېرته دي؟ په دښته کې بیا هم سړی یوازیتوب احساسوي...

مار وویل:

- د خلکو په منځ کې هم یوازیتوب احساسېږي.

کوچني شاهزاده په ځیر هغه ته وکتل، بیا یې وویل:

- ته عجیب موجود یې. تر گوتې پربړ نه یې...

مار د ده خبره رد کړه او ویې ویل:

- خو د پاچا تر گوتې په ما کې غښتلتیا ډېره ده.

کوچنی شاهزاده موسکی شو او ورته ویې ویل:

- نو ایا ته دومره غښتلی یې؟ ته ان پښې او منگولې هم نه لرې. ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

مساپرت هم نه شي کولای...

مار وویل:

- زه کولای شم د هرې ببړۍ په پرتله تا تر ډېره لرې ځای یوسم.

مار د کوچنۍ شاهزاده له سپینتې لکه د سرو زرو د وښي په شان تاو راتاو شو او ویې ویل:

- له هر هغه چا سره چې زه په تماس کې کېږم، زه هغه بېرته هغې

ځمکې ته راستنوم چې دی ترې وتلی وي. خو ته پاک یې او له ستوري نه راغلی یې...

کوچني شاهزاده ځواب ور نه کړ. مار خبرو ته دوام ورکړ:

- پر تا مې زړه سوځي. ته په دې د ګرانیټو ډبرې په شان کلکه ځمکه

کې ډېر کمزوری یې. که چیري ته پر کومه ورځ د خپل پرې ښودل شوي ګرزنده ستوري ارمان وکړې، زه کولای شم له تا سره مرسته وکړم، زه کولای شم...

کوچني شاهزاده وویل:

- زه ډېر ښه پوه شوم. خو ته ولې هر مهال په معما (مرموزې) سره خبرې کوې؟

مار وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- زه ټولې معماوې حلوم.

تر دې وروسته دواړه چوپ شول.

اتلسمه برخه

کوچنی شاهزاده تر دښتې تېر شو او هېڅوک يې ونه ليدل. په دې ټول وخت کې هغه يوازې يو کوچنی ګل وليد چې ښايسته نه وو او درې ګلپاڼې يې درلودې. کوچني شاهزاده ګل ته وويل:

- ستړی مه شې.
- ګل ځواب ورکړ. خبر يوسې، ته هم ستړی مه شې.

کوچني شاهزاده په ادب پوښتنه ترې وکړه:

- خلک چېرته دي؟

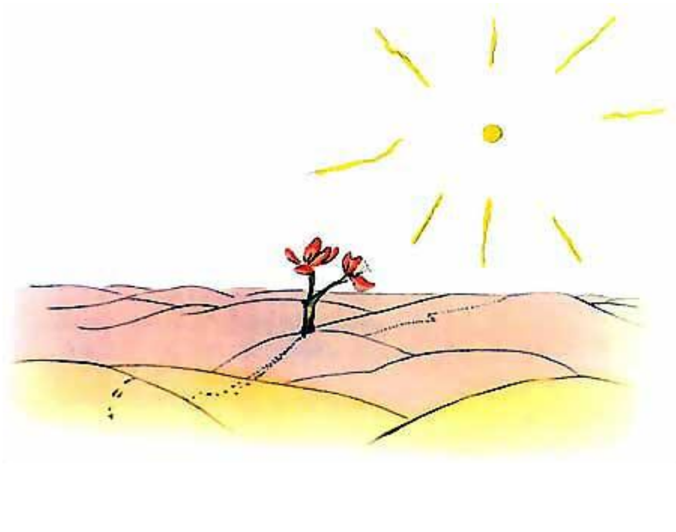

(c) ketabton.com: The Digital Library

گل یوه ورځ یو کاروان لیدلی وو چې تر څنګ یې تېر شو.

- خلک؟ نه، نه... هغوی لکه چې ټول شپږ یا اووه کسان دي. ما

هغوی ډېر کلونه پخوا لیدلي دي. مالومه نه ده چې اوس یې سرې چیرې ولټوي. هغوی رېښې نه لري، ځکه یې باد یوې خوا او بلې خواته وړي. دا یو ناارام او نااسوده حالت دی.

کوچني شاهزاده وویل:

- د خدای په امان.

گل ورته وویل:

- په مخه دې ښه.

نولسمه برخه

کوچنی شاهزاده یو لوړ غره ته وخوت. ده پخوا هېڅ مهال غرونه وو لیدلي. پرته دده له هغو دریو اورشیندو غرونو څخه، چې دده تر زنگانه پورې ول. له مړ شوي اورشیندي غره څخه ده د څوکۍ په توگه کار اخیست. ده اوس له ځان سره داسې فکر وکړ:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- له داسې لوړ غره څخه زه سملاسي ټول ګرزنده ستوري او ټول خلک لیدلای شم. خو ده یوازې د ستنو په شان نرۍ او تېره لاښونه (کمرونه) ولیدل. پر دې مهال ده د هر حال لپاره داسې وویل:

- ورځ مو په خېر.

غږ یې انګازه وکړه:

- خېر...خېر...خېر...

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچني شاهزاده وپوښتل:

- تاسو څوک یاست؟

غږ یې داسې انګازه وکړه:

- څوک یاست...څوک یاست...څوک یاست...

کوچني شاهزاده وویل:

- راځه چې سره ملګري شو ، زه بېخي یوازې یم.

غږ یې بیا انګازه وکړه:

- یوازې یم...یوازې یم...یوازې یم...

کوچني شاهزاده له ځان سره داسې فکر وکړ:

- عجیب ګرزنده ستوری دی ! بېخي وچ کلک ، له اغزیو ډک او

مالګین دی. د خلکو هم فکر کار نه کوي، هغوی یوازې هغه څه تکراروي، څه چې هغوی ته وویل شي... ما په کور کې ښکلی او ګلالی ګل درلود چې ماته یې خوشالي راکوله، هغه تل لومړی پر خبرو پیل کاوه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

شلمه برخه

کوچنی شاهزاده ډېر وخت د شګو، لاښونو او واورو له لارې روان وو، خو وروسته يې لار پيدا کړه. ټولې لارې خلکو ته ورغلې دي. ده وويل:

- ورځ مو په خېر.

د ده په مخ کې يو ګلبڼ وو چې له ګلابو ډک وو.

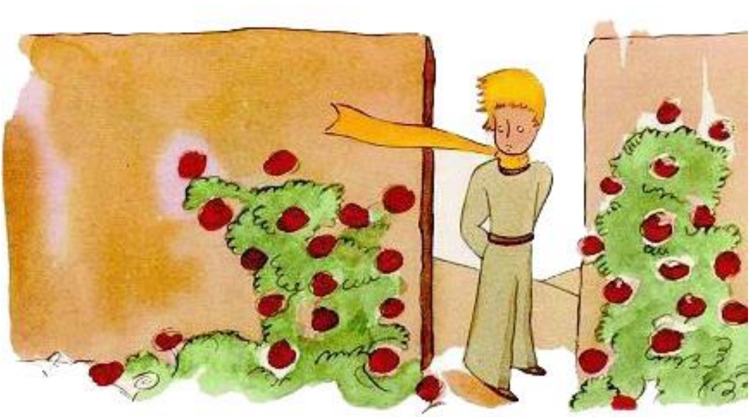

ګلابو هم ځواب ورکړ:

- ورځ دي په خېر.

کوچني شاهزاده وليدل چې هغوی ټول د ده ګل ته ورته دي. ده په ډېرې حيرانتيا سره پوښتنه وکړه:

- تاسې څوک ياست؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

گلابو ځواب ورکړ:

- مونږ د گلابو گلونه یو.

کوچني شاهزاده په ټيټ غږ وويل:

- ښه، ښه.

ده خپل ځان ډېر کمبخته احساس کړ. د ده ښکلي گلاب ده ته ويلي وو چې د هغه په شان گل په ټوله پیښۍ (کايناتو) کې نشته. خو دغه دي، د ده په مخ کې هماغه ډول پېنځه زره گلان يوازې په يو گلبڼ کې دي !

کوچني شاهزاده له ځان سره فکر وکړ:

- که چيري زما گلاب دا گلونه ووينې، نو ځومره به خپه شي. هغه به

ډېر سخت ټوخېدلی وای او ځان به يې داسې ښوولی وای چې مړ به شي، خو وبه نه غواړي چې د خندا وړ ښکاره شي. زه به دې ته اړوتی وای چې په ده پسې سم وگرځم، لکه په ناجوړه پسې. کنه نو هغه به په رښتيا هم مړ شوی وای او دا يوازې د دې لپاره چې ما سپک کړي...

وروسته هغه داسې فکر وکړ:

- ما لا داسې فکر کاوه، زه داسې يو گل لرم چې په نړۍ کې يې بل

هېڅوک نه لري، خو هغه يو عادي گلاب وو. ما ټول ټال همدغه يو عادي گلاب او درې اورشيندي غرونه لرل چې لوړوالی يې زما تر زنگانه پورې وو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

له هغوی نه یې یو مړ شوی، اور نه غورځوي، ښایي چې د تل لپاره مړ پاتې شي...دا نو زه څه ډول شاهزاده یم؟..

هغه په واښو کې څملاست او په ژړا شو.

یوویشتمه برخه

پر دې مهال یو ګیدړ راپیدا شو. هغه وویل:

- ستړی مه شې.

کوچني شاهزاده په ادب ځواب ورکړ:

- ته هم ستړی مه شې.

خو کله چې یې شاوخوا وکتل، نو هېڅوک یې ونه لید. بیا داسې یو غږ واورېدل شو:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- زه دلته یم، د مڼې د ونې لاندې یم...

کوچني شاهزاده ترې وپوښتل:

- ته څوک یې؟ ته څومره ښایسته یې !

ګیدړ ځواب ورکړ:

- زه ګیدړ یم.

کوچني شاهزاده ترې هیله وکړه:

- له ما سره ساتېري وکړه، زه ډېر زړه تنګی شوی یم...

ګیدړ وویل:

- زه نه شم کولای چې له تا سره ساتېري وکړم، ځکه چې روږدی شوی نه یم.

کوچني شاهزاده وویل:

- وی، وبښه.

خو بیا یې یو څه فکر وکړ او پوښتنه یې ترې وکړه:

- روږدي کول، یانې څه؟

ګیدړ پوښتنه ترې وکړه:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ته د دې ځای نه یې. ته دلته څه شی لټوې؟

کوچني شاهزاده ورته وویل:

- خلک لټوم. دا روږدي کول یانې څنګه؟
- خلک توپکونه لري، له توپکونو سره ښکار ته ځي. دا ډېر د ناارامۍ

حالت دی ! همدا راز هغوی چرګان روزي او ساتې یې. یوازې په همدې کار باندې هغوی ښه خلک دي. ته چرګان لټوې؟

کوچني شاهزاده وویل:

- نه، زه ملګري لټوم. روږدي کول یانې څنګه؟
- دا ډېره پخوانۍ هېره شوې مانا ده. روږدي کول یانې د دوستۍ د

اړیکو جوړول او ټینګول.

- اړیکې؟

ګیدړ وویل:

- هو، ته زما لپاره تر اوسه لا یوازې د نورو سلو زرو کوچنیو هلکانو

په څېر یو هلک یې، او ته زما په کار نه یې. زه هم ستا په کار نه یم. زه ستا لپاره کټ مټ هماغسې د نورو سلو زرو ګیدړو په څېر یوه ګیدړه یم. خو که چیري ته ما روږدی کړې، موږ به د یو بل په کار شو. ته به زما لپاره په ټوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

نړۍ کې یوازینی هغه څوک شې، چې زما لپاره اړین دی، او زه به ستا لپاره په ټوله نړۍ کې همدغسې یو څوک شم...

کوچني شاهزاده وویل:

- اوس پرې پوه شوم. یو ګلاب شته...ښايي چې هغه زه روږدی کړی

یم...

ګیدړ ورسره هوکړه وکړه او ویې ویل:

- ښايي چې همداسې وي. پر ځمکه هر ډول پېښې پېښېدونکې دي.

کوچني شاهزاده وویل:

- دا پېښه په ځمکه کې نه وه.

ګیدړ ډېر هېښ شو.

- نو په بل ګرزنده ستوري کې وه؟
- هو.
- په هغه ګرزنده ستوري کې ښکاريان شته؟
- نه، نشته.
- څومره په زړه پورې ! چرګان پکې شته؟
- نه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

گیدړ سوړ اسویلی وایست او ویې ویل:

- په نړۍ کې بشپړتیا نشته. نړۍ نیمګړې ده.

خو وروسته یې بیا پر خبرو پیل وکړ:

- زما ژوند خپه کوونکی دی. زه د چرګانو ښکار کوم، خو خلک زما

ښکار کوي. ټول چرګان یو ډول دي، خلک هم ټول یو ډول دي. زما ژوند خسته کوونکی دی. که چیري ته ما روږدی کړې، نو زما ژوند به د لمر په شان وځلیږي. ستا ګامونه به زه په زرګونو ګامونو کې پېژنم او له نورو څخه به توپیر ورکولای شم. کله چې د خلکو د ګامونو غږ واورم، زه تل تښتم او پټیږم. خو ستا تګ به لکه ټنګ ټکور ما ځان ته وربولي، او زه به له خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

پناځای څخه راوزم. وګوره ! وينې يې، هاغلته په پټيو کې غنم پخېږي؟ زه غنم نه خورم. د غنمو وږي زما نه دي په کار. د غنمو پټي زما لپاره کومه مانا نه لري. دا خپه کوونکی حالت دی ! خو ته طلايي وېښتان لرې. ځومره به ښه وي چې ته ما روږدی کړې ! طلايي غنم به ماته تا رايادوي، او د باد د لګېدو پر مهال به د غنمو د وږيو پر غږ مين شم...

ګيدړ چوپ شو او په ځنډ سره يې کوچني شاهزاده ته کتل. وروسته يې وويل:

- هيله کوم...ما روږدی کړه !

کوچني شاهزاده په ځواب کې وويل:

- زه به ډېر خوښ وای، خو خبره دا ده چې زه ډېر لږ وخت لرم. زه بايد

ملګري پيدا کړم او په بېلابېلو شيانو ځان پوه کړم.

ګيدړ وويل:

- يوازې په هغو شيانو کېدای شي سړی ځان پوه کړي چې روږدي يې

کړې. خلک اوس د دې لپاره هم وخت نه لري چې پر کومو شيانو ځان پوه کړي او ويې پېژني. هغوی په هټيو کې ټول شيان چمتو شوي رانيسي. خو داسې هټۍ نشته چې په هغوی کې دې ملګري وپلورل شي، ځکه خو خلک ملګري نه لري. که چيرې غواړې چې ملګري ولرې، نو ما روږدی کړه !

کوچني شاهزاده ورته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- د دې لپاره څه کول په کار دي؟

ګیدړ وویل:

- باید چې حوصله دې لویه او پرخه کړې. لومړی هلته وړاندې په

واښو کې کښېنه، داغسې. زه به تاته د سترګو په کونجو ګورم، خو ته چوپ کښېنه او څه مه وایه. خبرې د یو بل په پېژندلو کې سرې ته مزاحمت کوي. خو هره ورځ لږ لږ رانږدې کېږه او نږدې راته کښېنه...

سبا کوچنی شاهزاده بیا هماغه ځای ته راغی. ګیدړ له کوچني شاهزاده نه داسې هیله وکړه:

- ښه به دا وي چې تل پر هماغه یو مهال راشې. د ساري په توګه، که

چیري تل پر څلورو بجو راشې، نو زه به له دریو بجو نه ځان نېکمرغه احساسوم. څومره چې ساعت ټاکل شوي مهال ته رانږدې کیږي، هماغومره به زه ډېر نېکمرغه کېږم. پر څلورو بجو به زه اند ښنمن کېږم. زه به د نېکمرغۍ پر ارزښت پوه شم! خو که چیري ته هر ځل بل مهال راشې، زه به پر دې نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

پوهېږم چې کوم ساعت او څو بجو ته خپل زړه چمتو کړم..اړينه ده چې دود او رواج مراعت شي.

کوچني شاهزاده وپوښتل:

- دود او رواج څه شی دی؟

گيدړ داسې ورته تشريح کړه:

- دا هم له پخوا نه داسې پاتې شوي کوم څه ته وايي چې د هغه لامله يوه ورځ د نورو ټولو ورځو په شان نه وي او نورو ټولو ورځو ته ورته نه وي. يا يو ساعت نورو ټولو ساعتونو ته ورته نه وي. د ساري په توگه، هغه ښکاريان چې زما ښکار کوي، هغوی داسې يو رواج لري چې هره پېنځنۍ (پنجشنبه) د کلي له نجونو سره نخبړي. د پېنځنۍ ورځ زما لپاره ځومره ښه ورځ ده ! پر دغه ورځ زه چکر وهم او د چکر پر مهال د انگورو بڼ ته ځم. خو که چيري د ښکاريانو هر وخت چې زړه غوښتلای پر هماغه ورځ يې نڅا کولای او ورځ يې مالومه نه وای، نو ټولې ورځې به يو شان وې، او ما به هېڅ مهال دمه نه شوای کولای.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچني شاهزاده په دې ډول ګیدړ روږدی کړ. اوس نو د خدای په امانۍ وخت راورسېد.

ګیدړ سوړ اسویلی وایست او ویې ویل:

- زه به په تا پسې وژاړم.

کوچني شاهزاده ورته وویل:

- خو ته پخپله ملامت یې. ما خو نه غوښتل چې ته غمجن او خپه شې، تا پخپله غوښتل چې زه تا روږدی کړم...

ګیدړ وویل:

- هو، دا خبره رښتیا ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- خو ته به وژاړې !
- هو ، خود به وژاړم.
- مانا دا به ستا لپاره خواشينوونکې وي.

ګيدړ وويل:

- نه، زما لپاره به ښه وي. هغه خبرې دې په ياد راوړه چې ما تا ته د

طلايي وربيو په اړه کړې وې.

هغه چوپ شو. وروسته يې زياته کړه:

- راشه يو ځل بيا ګلابو ته وګوره. ته به پر دې پوه شې چې ستا ګلاب

په نړۍ کې يوازينی ګلاب دی او بل داسې ګلاب نشته. کله چې د خدای په امانۍ لپاره بېرته راستون شې، زه به تا ته يو راز ښکاره کړم. دا به ستا لپاره زما يوه ډالۍ وي.

کوچنی شاهزاده ولاړ چې ګلاب وګوري.

کوچني شاهزاده هغوی ته وويل:

- تاسې زما ګلاب ته لږ هم ورته نه ياست. تاسې لا تر اوسه هېڅ هم نه

ياست. تاسې هېچا روږدي کړي نه ياست او تاسو هم هېڅوک روږدی کړی نه دی. زما ګيدړ هم پخوا همدغسې وو. هغه له نورو سلګونو زرو ګيدړانو څخه

(c) ketabton.com: The Digital Library

هیڅ تو پیر نه درلود. خو ما له هغه سره ملګرتیا او دوستي وکړه او اوس هغه په ټوله نړۍ کې یوازینی دغسې روړدی ګیدړ دی.

ګلاب وشرمېدل او سرونه یې ښکته واچول. کوچني شاهزاده خبرو ته دوام ورکړ:

- تاسې ښکلې یاست خو تش یاست. د سړي زړه نه غواړي چې ستاسو په خاطر ځان مړ کړي.

ښکاره خبره ده چې که تصادفي لاروی زما ګلاب ووینې، نو وبه وایي چې هغه کټ مټ همداسې دی لکه تاسې چې یاست. خو زما لپاره هغه تر تاسو ټولو ډېر ارزښت لري. ما خو هغه ته هره ورځ اوبه ورکولې، تاسې ته خو مې نه درکولې. ما هغه په ښیښه یې پوښ باندې پټاوه، نه تاسې. ما له هغه نه شاوخوا پرده راتاووله چې له باده وساتل شي. ما د هغه لپاره پیشوګۍ (مور) وژلې، یوازې دوه یا درې مې پرې ښووې چې پر پتنګ بدلې شي. ما اورېده چې هغه څنګه شکایت کاوه او ډوسې یې ویشتلې، ما هغه ته ان هغه مهال هم غوږ نیوه چې دی به چوپ وو. هغه زما ګلاب دی.

تر دې وروسته کوچنی شاهزاده ګیدړ ته راستون شو او ورته ویې ویل:

- د خدای په امان...

ګیدړ هم وویل:

- د خدای په امان. زما راز دا دی، هغه ډېر ساده دی: یوازې د زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

سترګې ویښې او تېزې دي. تر ټولو مهم شیان د سر پر سترګو نه لیدل کیږي.

کوچني شاهزاده همدا خبرې تکرار کړې:

- د دې لپاره چې سړی یې ښه په یاد وساتي، تر ټولو مهم شیان د سر پر سترګو نه لیدل کیږي.

- ستا ګلاب تا ته ځکه ډېر ارزښت لري چې تا خپل ټول مهال هغه ته ورکاوه.

کوچني شاهزاده بیا خبرې تکرار کړې:

- د دې لپاره چې ښه یې په یاد کې وساتم. ما خپل ټول مهال هغه ته ورکاوه...

ګیدړ وویل:

- خلکو دا رښتیا هېره کړې، خو ته یې مه هېروه. ته د تل لپاره د هغو ټولو په وړاندې ځواب ویونکی او پازوال یې چې تا روږدي کړي دي. ته د خپل ګلاب په وړاندې پازوال یې.

کوچني شاهزاده دا خبرې تکرار کړې:

- د دې لپاره چې ښه یې په یاد ولرم، زه د خپل ګلاب په وړاندې

(c) ketabton.com: The Digital Library

پازوال یم...

دوویشتمه برخه

کوچني شاهزاده وویل:

- ورځ مو په خیر.

د رېلګاډو د پټلیو بدلوونکي ځواب ورکړ:

- ورځ دي په خیر.

کوچني شاهزاده ترې وپوښتل:

- ته څه کوې؟

د رېلګاډو پټلیو بدلوونکي په ځواب کې ورته وویل:

- مسافر شمېربندي کوم. په هر رېلګاډي کې زر زر کسان لېږم، یو رېلګاډی ښۍ خواته او بل کیڼې خواته لېږم.

پر دې مهال یو ګړندی رېلګاډی، چې کړکۍ یې روښانه وې، په داسې ګړبهار سره تر څنګ تېر شو چې د پټلیو بدلوونکي څارخونه یې ټوله سره ولړزوله.

کوچني شاهزاده وویل:

- څومره بېړه لري! هغوی څه شی لټوي؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د پتلیو بدلوونکي وویل:

- پخپله د رېلګاډي چلوونکی هم پر دې نه پوهېږي.

لرې شپېه وروسته بل لور ته هم یو بل ګړندی رېلګاډی، چې څراغونه یې روښان ول، له ګړبهار سره تېر شو. کوچني شاهزاده وپوښتل:

- هغوی اوس راستنېږي؟

د پتلیو بدلوونکي ورته وویل:

- نه، دا بل دی. دا له هغې خوا راتلونکی رېلګاډی دی.
- د هغوی لپاره هغه ځای چې دوی پخوا پکې ول، ښه نه دی؟

پتلۍ بدلوونکي وویل:

- چیرته چې موږ نه یو هغه ځای ښه دی.

پر دې مهال دریېیم ګړندی رېلګاډی، چې رڼا یې کوله په ګړبهار سره تېر شو. کوچني شاهزاده وویل:

- دوی غواړي چې په هغو لومړنیو رېلګاډو پسې ځانونه ورسوي؟

پتلۍ بدلوونکي وویل:

- هغوی هېڅ شی نه غواړي. هغوی په ډبو کې ویده دي، یا خو

(c) ketabton.com: The Digital Library

همداسې ناست دي او اربړمي کاږي. يوازې ماشومانو خپلې پوزې په کړکيو پورې ټينګې نيولې دي.

کوچني شاهزاده په ټيټ غږ وويل:

- يوازې ماشومان په دې پوهېږي چې څه شی لټوي. هغوی خپلې

ټولې ورځې او مهال هغې ګوډۍ ته ورکوي چې له ټوکره جوړه شوې او هغه د هغوی لپاره ډېر ارزښت لري، او که چيري څوک ورنه دا ګوډۍ واخلي، نو ماشومان ژاړي...

پټلۍ بدلوونکي وويل:

- دا د هغوی نېکمرغي ده.

درويشتمه برخه

کوچني شاهزاده وويل:

- ورځ مو په خير.

سوداګر ځواب ورکړ:

- ورځ دې په خير.

هغه داسې نوې ګولۍ پلورلې چې تنده ماتوي. که چيري دا ډول يوه ګولۍ وخورې نو بشپړه اوونۍ سړی نه تږی کيږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوچني شاهزاده له سوداګرنه وپوښتل:

- ته دا د څه لپاره پلورې؟

سوداګر ځواب ورکړ:

- دا ګولۍ د سړي وخت ډېر نه ضايعه کوي. د ځانګړو پوهانو د شمېر له مخې، سړی کولای شي چې په اوونۍ کې درې پنځوس دقيقې وخت وسپموي.

- په دغو درې پنځوس دقيقو کې سړی څه وکړي؟
- څه شی چې غواړي.

کوچني شاهزده له ځان سره فکر وکړ:

- که چيري ما درې پنځوس دقيقې وزګار وخت درلوداى، زه به چينې ته تللى واى...

څلېرويشتمه برخه

له هغه مهاله چې د خرابۍ لامله ما الوتکه پر ځمکه کېنولې يوه اوونۍ تېره شوه، د ګوليو د سوداګر په اړه مې خبرو ته د غوږ نيولو پر مهال د خپلو اوبو وروستی غړپ وڅښه.

ما کوچني شاهزاده ته وويل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- هو، د ټول هغه څه په اړه چې ته کیسه کوې، ډېر په زړه پورې دي،

خو ما لا تر اوسه الوتکه نه ده جوړه کړې، او به ټولې خلاصې شوې، یو غړپ هم نه دی پاتې، که چیري مې کولای شوای چې کومې چینې ته ولاړ شم، زه به هم نېکمرغه وای.

- هغه ګیدړ چې زه یې ملګری شوی یم...
- زما ګرانه، زه اوس ستا د ګیدړ لپاره وخت نه لرم !
- ولې؟
- ځکه چې زه له تندې مړ کېږم...

هغه پوه نه شو، دا په دې پورې څه اړه لري. ځکه یې خبره رد کړه:

- ښه، که چیري ته کوم مهال ملګری ولرې، پرېږده چې د هغه په خاطر

مړ شې. زه ډېر خوشاله یم چې له ګیدړ سره مې ملګرتیا وشوه...

«هغه پر دې نه پوهېږي چې څومره لوی خطر دی. هغه هېڅ مهال نه تنده لیدلې او نه هم لوږه. د هغه لپاره د لمر وړانګه بس ده...»

ما دا خبرې پر لوړ غږ ونه کړې، یوازې مې همداسې فکر وکړ. خو کوچني شاهزاده ماته وکتل او ویې ویل:

- زه هم تږی شوم...راځه چې څاه ولټوو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما د ستړیا په حالت کې هغه ته وویل چې په دې بې پایه دښته کې په اټکل سره د څاګانو لټول څه ګټه لري؟ خو موږ بیا هم د څا په لټه پسې روان شو.

موږ ډېر مهال چوپه خوله روان وو. بالاخره تیاره شوه او په هسک کې ستوري وځلېدل. زه د تندې له لاسه لږ تبجن شوم او ماته داسې ښکارېده، لکه زه چې ستوري په خوب کې وینم. د کوچني شاهزاده خبرې مې پرله پسې په یاد راتلې او ما ترې وپوښتل:

- یانې ته هم پوهېږې چې تنده څه شی ده؟

خو هغه ځواب را نه کړ. یوازې دومره یې وویل:

- د زړه لپاره هم اوبه اړینې وي...

زه پوه نه شوم، خو چوپ شوم. خو دومره پوه شوم چې له هغه نه باید نورې پوښتنې ونه کړم.

هغه ستړی شو او پر شګه کېناست. زه یې هم تر څنګ کېناستم. موږ چوپ ناست وو، وروسته یې وویل:

- ستوري ډېر ښکلي دي، ځکه چې هلته په کوم ځای کې یو ګل دی،

که څه هم لیدل کیږي نه...

ما یوازې دومره وویل:

- هو، ښکاره خبره ده. ما شګې ته کتل چې د سپوږمۍ د رڼا لامله

(c) ketabton.com: The Digital Library

روښانه ښکارېده.

کوچني شاهزاده زياته کړه:

- دښته هم ښکلې ده...

دا رښتيا ده. زما تل دښته خوښېده. د شګو پر غونډۍ چې کښېنې. هيڅ شی نه ليدل کيږي. هېڅ غږ نه اورېدل کيږي او چوپه چوپتيا وي... هغه وويل:

- ته پوهېږې چې دښته څه ښه والی لري؟ ښه والی يې دا دی چې په

ځينو پټو ځايونو کې چينې لري...

زه ډېر هېښ شوم. ناڅاپه پر دې پوه شوم چې ولې شګه اسرارامېزه ځلا کوي. کله چې زه کوچنی هلک وم، ما په يو ډېر زاړه کور کې ژوند کاوه. داسې ويل کېدل چې په دغه کور کې خزانه پټه ده. خو دغه خزانه هېچا را ونه سپړله، ښايي چې هېچا لټولې نه وي. د دغې خزانې لامله کور داسې وو لکه چا چې پرې کوډې کړې وي. هغه په خپل زړه کې يو راز پټ کړی وو...

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما وویل:

- هو، که کور دی، که ستوري دي او که دښته، په هغوی کې تر ټولو ډېر ښه هغه څه دي چې په سترګو نه لیدل کیږي.

کوچني شاهزاده وویل:

- زه ډېر خوشاله یم چې ته زما له ملګري ګیدړ سره هوکړه لرې.

وروسته هغه ویده شو. ما هغه په غېږ کې واخیست او رهي شوم. زه په ولولو او هیجان کې وم. ماته داسې ښکارېده چې زه یوه نازکه او قیمتي خزانه په غېږ کې وړم. ماته ان داسې ښکارېده چې په ځمکه کې تر ده بل نازک موجود نشته. د سپوږمۍ په رڼا کې ما د هغه تندي ته، چې رنګ یې الوتی او زېړ وو، او د هغه کږو بانوګانو ته مې کتل، د هغه د وېښتانو طلایي کاکول ته مې کتل چې باد یوې او بلې خواته واهه او له ځان سره یې داسې ویل:

- دا ټول یوازې پوښ دی. تر ټولو ارزښتناک هغه څه دي چې په سترګو یې نه شې لیدلای او نه لیدل کیږي...

د هغه نیمې پرانیستې شونډې په موسکا کې ولړزېدې او ما له ځانه سره وویل:

- په دغه ویده کوچني شاهزاده کې تر ټولو ډېره هیجان راپاروونکې

(c) ketabton.com: The Digital Library

او اغېز ښندونکې د ده ژمنتیا (وفاداري) ده چې گل ته يې لري، د هغه گلاب څېره چې په ده کې د څراغ د لمبې په شان بلیږي، ان هغه مهال هم کله چې ده ویده وي...

زه پر دې پوه شوم، دی لکه څومره چې ښکاري تر هغه هم نازک دی. څراغونه باید وساتل شي، ځکه کېدای شي چې د باد په لگېدو سره مړه شي...

زه همداسې روان وم....او د گهیځ په سپېدو کې تر څاه پورې ورسېدم.

پېنځویشتمه برخه

کوچني شاهزاده وویل:

- خلک گړندیو رېلگاډو ته خېژي، خو هغوی پخپله هم نه پوهېږي

چې څه شی لټوي، ځکه خو هغوی ارام نه دي، کله یو لور ته ځغلي او کله هم بل لور ته...

بیا یې زیاته کړه:

- هر څه عبث دي...

هغه څاه چې موږ ورته راغلو ، د صحرا د لویې دښتې د نورو ټولو څاگانو په شان نه وو. مامولن دلته څا په شگه کې هسې یوه کنده وي. خو دا سم اصلي کلیوالي څا وو. دلته هیچیري کلي نه ول.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما داسې فکر وکړ چې زه خوب وينم. ما کوچني شاهزاده ته وويل:

- عجيبه کار دی، دلته هر څه چمتو دي: څرخ، سلواغه او پړی ټول

جوړ دي...

هغه په خندا شو. پړی يې کش کړ چې څرخ وګرزي. څرخ داسې وچ غږ وکړ لکه بادنما چې ډېر مهال د باد د نه لګېدو لامله زنګو وهلې وي.

کوچني شاهزاده وويل:

- اورې يې؟ موږ څاه راويښ کړ او هغه په سندرو ويلو پيل وکړ...

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه له دې ډاربدم چې دی سترې کيږي. ما ورته وويل:

- ماته يې راکړه، او به به زه راوباسم، ستا زور پرې نه رسيږي.

له څاه څخه مې ورو ډکه سلواغه راوايسته او د څاه پر څنډه مې داسې کېښوده چې چپه نه شي. زما په غوږونو کې د څرخ وچ غږ لا سندرې ويلې، په سلواغه کې اوبه رېږدېدلې او د لمر وړانګو پکې نڅا کوله. کوچنی شاهزاده وويل:

- زه غواړم چې دا اوبه وڅښم. اوبه راکړه چې تنده پرې ماته کړم...

زه پوه شوم چې ده څه شی لټول!

ما سلواغه د ده شونډو ته ورنږدې کړه. ده سترګې پټې کړې او د اوبو په څښلو يې پيل وکړ. د اوبو څښل داسې وو لکه يوه ډېره ښه مېله چې وي. دا عادي اوبه نه وې. هغه تر ستوريو لاندې له ډېرې اوږدې لارې نه، د څرخ له وچ غږ نه، او زما د لاسونو له زياره راپيدا شوې. هغوی د زړه لپاره د يوې ډالۍ په شان وې. کله چې زه کوچنی وم، نو د کرېس مېس ډالۍ زما لپاره همدغسې ځلېدلې. د سبر په نيالګي کې د څراغونو ځلا، د نيمې شپې د ارګان موسيقۍ الې غږ، مهربانه موسکاوې همدغسې ماته ځلېدلې.

کوچني شاهزاده وويل:

- ستا په ګرزنده ستوري کې خلک په يوه ګلبڼ کې پېنځه زره ګلابه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کري او روزي يې...خو هغه څه نه شي موندلای چې لټوي يې...ما هم له ده سره هوکړه وکړه:

- نه يې شي موندلای، همدا سې ده.
- هغه څه چې دوی لټوي کېدای شي چې په يوازيني گلاب، او د اوبو

په يوه غړپ کې ومومندل شي.

ما ورسره هوکړه وکړه: هو همدا سې ده.

کوچني شاهزاده وويل:

- خو سترگې ړندې دي. بايد چې په زړه باندې لټول وشي.

ما اوبه وڅښلې، سا مې ارامه شوه. د لمرختو پر مهال د شگې رنگ د شاتو په څېر طلايي شي. له دې لامله هم زه نېکمرغه وم. نو ولې سړی زړه تنگی شي؟..

کوچنی شاهزاده بيا زما ترخنگ کېناست، په نرم او مهربان غږ سره يې ماته وويل:

- ته بايد پر خپله ژمنه کلک ودرېږې.
- کومه ژمنه؟
- په ياد دي دي...تا ژمنه کړې وه...چې ماته به زما د وري لپاره کتهپوز

راکوې...زه خو د هماغه گل په وړاندې پازه لرم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ما له جېبه خپل انځورونه راوايستل. کوچني شاهزاده هغوی ته وکتل او ويې خندل:

- ستا «اډانسونيا ډيجيتاټا» کرم ته ورته دي...

ما خو پر خپلو «اډانسونيا ډيجيتاټا» باندې وياړ کاوه !

د ګيدړې غوږونه ستا غوږونو ته ورته دي...کټ مټ لکه ښکرونه داسې دي ! څومره اوږده دي !

دی بيا په خندا شو.

- ته په حق نه يې ملګرکيه. ما هېڅ مهال رسامي نه شو کولای.

يوازې بوا (لوی ماران) مې دننه او د باندې خوا نه رسولای شوای. خو هغه زه

ارام کړم او ويې ويل:

- پروا نه کوي، ماشومان يې پېژني او پرې پوهېږي.

ما د وري لپاره کټپوز رسم کړ. رسم مې کوچني شاهزاده ته ورکړ او زړه مې پر وسو.

- ته د کوم څه په اړه فکر کوې خو ماته يې نه وايې...

خو هغه ځواب را نه کړ. وروسته يې وويل:

- ته پوهېږې...سبا له هغې ورځې نه يو کال تېرېږي چې زه تاسو ته،

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځمکې ته راغلی یم...بیا چوپ شو. لږه شېبه وروسته یې زیاته کړه:

- زه دې ځای ته نږدې راولوېدم...

رنګ یې سور شو.

خدای شته زما زړه یو ځل بیا خپه شو ، نه پوهېږم ولې. خو ما بیا هم پوښتنه ترې وکړه:

- یانې یوه اوونۍ دمخه، پر هغه سهار چې ما او تا سره وپېژندل،

ته د خلکو د اوسېدو له سیمې څخه زر میله لرې تصادفي یوازې نه ګرزېدې؟

کوچنی شاهزاده له شرمه نور هم سور شو.

خو ما لږ په بې جرئتۍ سره زیاته کړه:

- دا په دې خاطر چې یو کال پوره کېږي؟..

هغه بیا سور شو او زما یوې پوښتنې ته یې هم ځواب را نه کړ، خو دا چې سړی سور شي مانا «هو» ، همداسې نه ده؟

ما وویل:

- زه ناارامه یم.

خو هغه وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ستا د کار مهال راورسېد. خپل ماشين [الوتکې] ته ور شه. زه به دلته تاته منتظر اوسم. سبا ماښام ته بيا راشه...

خو زه ارام نه شوم. زما ګيدړ په ياد راغی...کله چې سړی له چا سره روږدی شي، نو وروسته داسې هم پېښېږي چې سړي ته ژړا راولي.

شپږويشتمه برخه

څاه ته نږدې د لرغوني ډبرين دېوال کنډوالې ساتل شوې دي. بله ورځ ماښام، کله چې ما کار پای ته ورساوه، زه راستون شوم او کوچنی شاهزاده مې له لرې وليد چې د دېوال پر څنډه ناست او پښې يې ځوړند کړې دي. ما يې غږ واورېد. ده ويل:

- ايا ستا په ياد نه دي؟ هغه خو دلته نه وو.

داسې ښکارېده چې د ده پوښتنو ته کوم چا ځواب وايه:

- هو، پوره يو کال دمخه وو، خو دلته نه په بل ځای کې وو...

ما خپل تګ ګړندی کړ. دېوال ته نږدې مې بل څوک ونه ليد او د کوم چا غږ مې هم وا نه ورېد. خو پر دې مهال کوچني شاهزاده بيا کوم چاته داسې ځواب ورکړ.

- نو ښکاره خبره ده. ته به په شګه کې زما پلونه پيدا کړې، او هماغلته

(c) ketabton.com: The Digital Library

ماته منتظر شه. زه نن شپه هماغلته درځم.

تر دېواله شل متره واټن پاتې وو، خو ما لا هېڅوک ونه لیدل. تر یوې لنډې شېبې چوپتیا وروسته کوچني شاهزاده وپوښتل:

- ستا زهر ښه دي؟ ډېر خو به مې نه کړوي؟

زه ودرېدم او زړه مې ډېر پر وسو، خو زه لا پوه شوی نه یم. کوچني شاهزاده وویل:

- اوس نو ځه ولاړ شه. زه غواړم چې له دېوال نه ښکته ټوپ کړم.

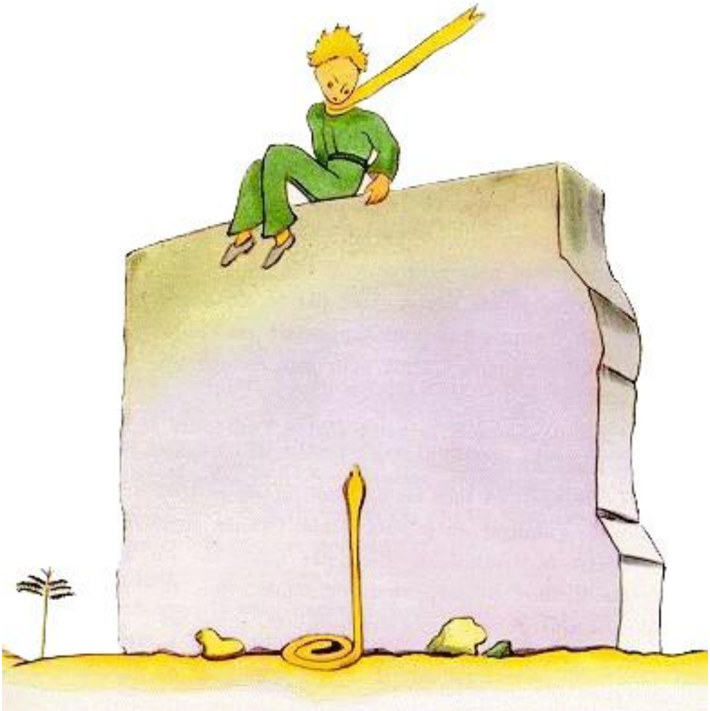

(c) ketabton.com: The Digital Library

تر دې وروسته چې کله ما لاندې ځمکې ته وکتل، ناڅاپه مې ټوپ کړل ! د دېوال بېخ ته يو کوچنی زېړ مار، چې چيچنه يې په نيمه دقيقه کې سړی وژني، تاو شوی، سر يې کوچني شاهزاده ته ورپورته کړی او پروت وو. ما جېب ته لاس کړ چې توپانچه راوباسم، مار ته مې ورمنډه کړه، زما د ګامونو له غږ نه کوچنی مار د وچېدونکې لښتي په شان ورو ورو پر شګه روان شو، د کوچنۍ فلزي زنګولې په شان غږ يې ايله په ايله اوربدل کېده، چې بې له بېړې په ډبرو کې پټ شو.

ما دېوال ته پر ښه مهال ورمنډه کړه او کوچنی شاهزاده مې په غېږ کې ونيو. دی له واورې نه هم سپين اوښتی وو. ما غږ پر وکړ:

- کوچنيه، څه دې په فکر کې دروګرزېدل ! له مارانو سره د څه په خاطر خبرې پيلوې او خبرې کوې؟

ما د ده د غاړې طلايي دسمال راخلاص کړ، د مخ کينړ او ښی ماتې مې ورته پر اوبو لانده کړل او دې ته مې اړايست چې اوبه وڅښي. نورې پوښتنې مې ترې ونه کړې. هغه ما ته جدي وکتل او زما تر غاړې يې لاسونه راتاو کړل. ما د ده د زړه درزا اوربده. د ده زړه داسې ټوپونه وهل لکه د ويشتل شوې مرغۍ زړه. بيا يې وويل:

- زه ډېر خوشاله يم چې تا د خپل ماشين خرابي ومونده. اوس ته کولای شې چې کور ته ستون شې...

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ته له څه پوه شوې؟!

ما په همدې شېبه کې غوښتل ده ته ووايم چې له دومره انتظار سره سره مې وکولای شو چې د الوتکې خرابي ترميم کړم!

ده ځواب را نه کړ، خو يوازې دومره يې وويل:

- زه هم نن کور ته ستنېږم.

بيا يې په خواشينۍ سره ويل:

- دا ډېر لرې او ډېر ستونزمن دی...

هر څه يو ډول حيرانوونکي ول. ما هغه لکه د يو ماشوم په څېر په غېږ کې کلک نيولی وو، خو ماته داسې برېښېده چې دی له ما څخه ښوېږي، لکه کوم لوی پاڼ يا ژور گرداو چې يې را ځخه کشوي، او ما دا وس نه درلود چې کلک يې ونيسم...هغه په چورت کې ډوب او کوم لرې ځای ته يې کتل.

- له ما سره ستا وری، د وري لپاره صندوق او د هغه کتپوز پاتې

کېږي...

هغه غمجنه موسکا وکړه.

ما ډېر ځنډ انتظار ورته وايست. هغه داسې ښکارېده لکه په سد کېږي چې، يا لکه پر حال چې راځي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- کوچنیه، ته وډار شوې...

ښکاره خبره ده چې وډار شو ! خو ورو په خندا شو:

- ننني ماښام به زما لپاره ډېر ډاروونکی وي...

زما زړه ماته د بدبختۍ ګواهي راکوله. ایا زه به د ده خندا نوره هېڅ وانه ورم، ایا زه به یې هېڅ وانه ورم؟ د ده خندا زما لپاره داسې ده لکه په دښته کې چینه.

- کوچنیه، زه غواړم چې ستا خندا نوره هم واورم...

خو هغه وویل:

- نن شپه یو کال پوره کیږي. زما ستوری به د هغه ځای له پاسه راشي

چیرته چې زه ترې رالوېدلی وم...

کوچنیه، غوږ ونیسه. دا ټول څه لکه مار، له ستوري سره لیدنه دا هسې خوشې خوب دی، خو همداسې به وي، رښتیا ؟

هغه ځواب را نه کړ. لږه شېبه وروسته یې وویل:

- تر ټولو مهم هغه څه دي چې په سترګو نه لیدل کیږي...
- هو ، ښکاره خبره ده...
- دا لکه د ګل په اړه. که چیري تا ته هغه ګل ګران وي چې چیرته لري په

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوم ستوری کې دی او لویږي، نو ډېره په زړه پورې ده چې سړی په شپه کې هسک ته وګوري. د شپې له خوا ټول ستوري غوړېږي.

- هو، خود...

دا لکه د اوبو په اړه. کله چې تا ماته اوبه راکړې او ما تنده پرې ماته کړه، نو اوبه زما لپاره داسې وې لکه د ټنګ ټکور غږ، دا ځکه چې موږ هغوی د څرخ او پړي په مرسته را وایستلې... په یاد دي دي؟ هغه ډېرې ښې اوبه وې.

- هو، خود...
- ته د شپې ستورو ته وګوره. زما ستوری ډېر کوچنی دی، زه یې نه شم

کولای چې تاته یې دروښیم. داسې به ښه وي. هغه به ستا لپاره له ستوریو څخه یو ستوری وي. ستورو ته کتل به ستا ډېر خوښ شي...هغوی به ټول ستا ملګري شي...وروسته بیا زه تاته کوم څه د ډالۍ په توګه درکوم...

هغه په خندا شو.

- اخ، کوچنیه، کوچنیه، ستا خندا زما څومره ډېره خوښیږي !
- زما ډالۍ همدا ده...دا به داسې وي لکه د اوبو په اړه کیسه.
- دا څنګه؟
- هر انسان خپل ستوری لري. څوک چې مسافر شي نو هغوی ته لار

ورښيي. د نورو لپاره دا هسې کوچني څراغونه دي. د پوهانو لپاره لکه یوه قضیه ده چې باید حل یې کړي. زما د معامله ګر لپاره هغوی سره زر دي. خو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

دې ټولو خلکو لپاره هغوی بې ژبې دي. خو ستا به ښځې ځانګړي ستوري وي...

- دا څنګه؟
- کله چې ته د شپې له خوا هسک ته وګورې، نو هلته به هغه ستوری

ووینې چې زه ژوند پکې کوم، چې زه پکې خاندم، او ته به دا واورې چې ټول ستوري خاندي. ته به داسې ستوري ولرې چې خندا کولای شي !

دی پخپله هم په خندا شو.

- کله چې ته ډاډه شې، ته به پر دې خوښ شې چې تا زه یو مهال

پېژندلم. ته به تل زما ملګری یې. ستا زړه به غواړي چې له ما سره یو ځای وخاندې. ته به کله کله په دې ډول کړکۍ پرانیزې او دا به ستا لپاره ډېر د خوښۍ وړ وي... ستا ملګري او دوستان به دې ته هېښ شي چې ته هسک ته ګورې او خاندې. ته به هغوی ته وایې: «هو، هو، کله چې زه ستوريو ته ګورم نو تل خاندم !» هغوی به داسې فکر وکړي چې ته لېونی شوی یې. دغسې بده ټوکه به پر تا وکړم...

خو هغه بیا په خندا شو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

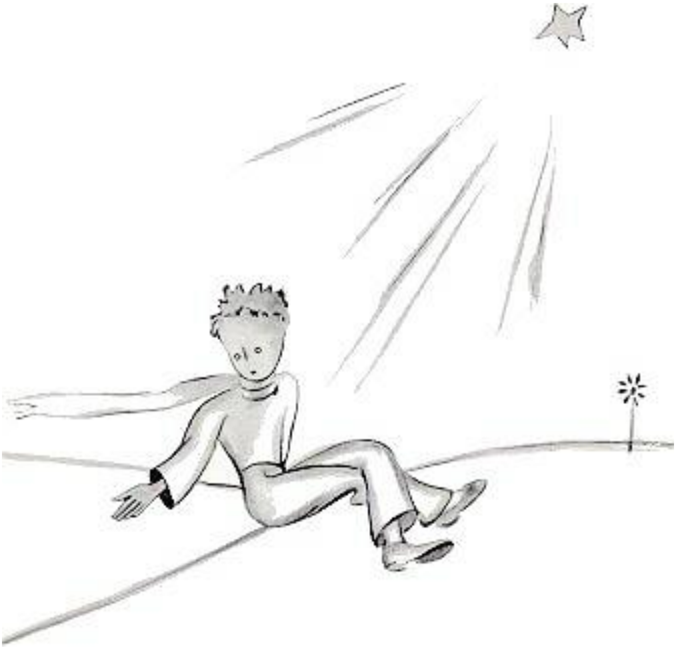

- لکه ما چې تا ته د ستوريو پر ځای ګڼ شمېر خندېدونکې زنګولې

د ډالۍ په توګه درکړې وي...

هغه بيا په خندا شو. وروسته بيا جدي شو.

- ښه به دا وي... چې ته نن شپه را نه شې.

زه تا نه خوشي کوم. تا ته به داسې ښکاره شي چې زما لپاره حالت دردمن دی. تا ته به ان داسې ښکاره شي چې زه مړ کېږم. داسې هم پېښېږي. مه راځه، ضرور نه ده.

(c) ketabton.com: The Digital Library

- زه تا یوازې نه پرېږدم.

خو هغه د کوم څه په اړه اندېښمن وو.

- وينې...دا د مار له لاسه. ښايي چې هغه تا ناڅاپه وچيچي...ماران خو

بد وي. هغوی چې هر څوک وچيچي پرې خوشالېږي.

- زه تا نه خوشي کوم.

دی ناڅاپه ارام شو:

- رښتيا خبره داده چې د هغه زهر د دوو کسانو لپاره بسنه نه کوي...

پر دغه شپه زه پوه نه شوم چې هغه څنگه رهي شو. دی بې له کومه شوره يا ځوږه ووت. کله چې زه ورپسې ورسېدم، نو دی گړندی روان وو، هغه په پرېکنده توگه زړور گامونه اخيستل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هغه یوازې دومره وویل:

- آ، دا ته يې...

زه يې له لاسه ونیولم. خو هغه د کوم شي په اړه اندېښمن وو.

- ته له ما سره هسې عبث روان يې. ما ته به ستا کتل ستا لپاره ډېر دردمن وي. تا ته به داسې ښکاره شي لکه زه چې مړ کېږم، خو دا رښتیا نه ده...

زه چوپ په خوله وم.

- وینې...لار ډېره اوږده ده. زما بدن ډېر دروند دی. زه ښايي ونه شم کولای چې تر منزله يې یوسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زه چوپ وم.

- دا داسې مانا لري لکه زوړ پوټکی چې وغورځول شي. په دې کې

کوم غمجن څه نشته...

زه چوپ وم.

هغه لږ څه روحیه له لاسه ورکړه. خو یو ځل بیا یې ځان بیدار کړ:

- ته پوهېږې چې د بره به ښه وي. زه به هم ستوریو ته ګورم. ټول ستوري

به کټ مټ د هغو زړو څاګانو په شان وي چې د وچ غږ لرونکي څرخونه لري.
هر ستوری به ماته دا شونتیا راکړي چې تنده ماته کړم...

زه چوپ وم.

- فکر ورته وکړه، څومره د ساتېرۍ وړ ده ! ته به پېنځه سوه میلیونه

زنګولې ولرې او زه به پېنځه سوه میلیونه چینې...

پر دې مهال یې خبرې بس کړې، ځکه چې په ژړا شو...

- دا دی موږ راورسېدلو. اجازه راکړه چې زه په یوازې توګه یو بل

ګام واخلم.

هغه پر شګه کېناست، ځکه چې دی د بره وډار شو. وروسته یې وویل:

(c) ketabton.com: The Digital Library

- ته پوهېږې...زما ګلاب...زه د هغه په وړاندې پازه لرم. خو هغه ډېر

کمزوری دی ! هغه ډېر سپېدلی دی. هغه یوازې څلور خوار اغزي لري، نور هېڅ داسې څه نه لري چې له نړۍ نه پرې د ځان ساتنه وکړي...

زه کېناستم ځکه چې پښې مې سستې شوې.

هغه وویل:

- بس خلاص...دا پای دی...

یوه دقیقه ځنډ یې نور هم وکړ او پاڅېد. یو ګام یې واخیست. ما نه شو کولای چې ځان وښوروم. داسې ښکارېده لکه د هغه پښو ته نږدې چې زېړه بریښنا وپړکیږي. هغه یوه شېبه بې حرکته وو. چیغه یې ونه کړه. وروسته د ونې په شان ورو ولوېد. دی ورو او بې غږه ولوېد. ځکه چې شګه ټول غږونه کموي او غلي کوي یې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

اوویشتمه برخه

دا دی له هغه مهاله شپږ کاله تېر شول..ما په دې اړه تر اوسه هېڅ ته کیسه نه ده کړې. کله چې زه راستون شوم، زما ملګري ډېر خوشاله شول چې زه یې روغ، رمټ او ژوندی ولیدم. زه خپه وم، خو ما هغوی ته داسې وویل:

- زه هسې ستړی شوی یم...

زه لږ ارام شوم او تسلي مې خپله کړه. خو په بشپړه توګه نه. زه پوهېدم چې هغه [کوچنی شاهزاده] خپل ګرزنده ستوري ته ستون شوی، ځکه کله چې رڼا شوه ما پر شګه د هغه بدن ونه لید. دومره درونډ خو هم نه وو. د شپې له خوا

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما ډېر خوښېږي چې ستوريو ته غوږ ونيسم. لکه پېنځو سوو ميليونو زنګولو ته...

خو هېښنده دا ده، کله چې ما د وري لپاره کتپوز رسماوه، نو پړی مې هېر شو چې رسم کړی مې وای! کوچنی شاهزاده نه شي کولای چې وري ته يې وراغوندي. زه له خپل ځان نه داسې پوښتم: هلته د ده په ګرزنده ستوري کې به اوس څه پېښېږي؟ که وري ناڅاپه ګلاب خوړلی وي؟

خو کله کله ځان ته وايم: «نه، داسې نه ده! کوچنی شاهزاده د شپې له خوا تل پر ګلاب باندې د ښيښې پوښ ږدي او وری ډېر ښه څاري...» په دغسې حالت کې زه نېکمرغه اوسم او ټول ستوري ورو ورو خاندي.

خو کله کله زه ځان ته داسې وايم: «کله کله سړی بې پامه او هېرجن هم وي...په دغسې حالت کې کېدای شي هر څه پېښ شي! کېدای شي هغه کومه شپه پر ګلاب باندې د ښيښې پوښ کې نه ږدي او هېر يې شي، يا خو د شپې وری له پړي څخه خلاص شي...» هغه مهال به بيا ټولې زنګولې ژاړي...

دا ټول څه اسرامېزه او له عقله لرې خبره ده. پر تاسو هم کوچنی شاهزاده همدغسې ګران شو، لکه پر ما. دا ټول څه بايد بې توپيره نه وي: ټوله نړۍ د سړي لپاره له دې لامله بل ډول کېږي چې د پېنۍ (کايناتو) په کوم نامالوم ګوټ کې يو داسې وری شته چې موږ هېڅ مهال نه دی ليدلی، او کېدای شي هغه ګلاب يې خوړلی وي چې موږ ته نااشنا دی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

هسک ته وګورئ او له ځانه پوښتنه وکړئ: «ایا هغه ګلاب ژوندی دی او که نه؟ کېدای شي نابېره وري خوړلی وي؟» تاسې به ووینئ چې ټول څه به بل ډول شي...

له لویانو څخه به یو لوی هم هېڅ مهال پر دې پوه نه شي چې دا څومره مهمه ده !

زما په اند دا په نړۍ کې تر ټولو ښکلی او تر ټولو ډېر غمجن ځای دی. دا د دښتې هغه برخه ده چې په مخکیني مخ کې هم انځور شوې، خو ما یو ځل بیا هم انځور کړه، د دې لپاره چې تاسې یې ښه په ځیر سره وګورئ. کوچنی شاهزاده لومړی ځل همدغلته راپیدا او همدغلته له لیده پناه شو. ښه په ځیر

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورته وګورئ، د دې لپاره چې دا ځای هرو مرو ښه وپېژنئ، که چیري کوم مهال افریقا او دښتې ته راپېښ شئ، نو به درته مالوم وي. که چیري داسې پېښ شي چې تاسې پر دغه ځای تېرېږئ، زه درته زاری کوم چې بېړه مه کوئ. لږ تم شئ، او تر دغه ستوري لاندې لږ ځنډ وکړئ! که چیري تاسې ته داسې کوچنی هلک راشي چې طلايي وېښتان ولري، که چیري هغه پر لوړ غږ وخاندي او ستاسو پوښتنو ته هېڅ ځواب در نه کړي، تاسې به اټکل وکړئ او پر دې به پوه شئ چې هغه څوک دی. بیا نو له تاسې ډېره هیله کوم! هېر مو نه شي، زما غم له ما څخه لرې کړئ، ماته تسلي راکړئ. ماته ژر تر ژره په لیک کې ولیکئ چې هغه راستون شو...

۱۹۴۲

(c) ketabton.com: The Digital Library

د دې ښښير ليکوال انتوان دي سينت اېکزوپيري (زوکړه د ۱۹۰۰ ز کال د جون ۲۹ ، پرانسه، ليون-مړينه د ۱۹۴۴ ز کال د جولای ۳۱).

(c) ketabton.com: The Digital Library

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library